

KOMISSIO

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 16 päivänä joulukuuta 2003,
tukiohjelmasta, jonka Italia on toteuttanut luonnonmullistusten seurauksena**

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 4328)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2004/307/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ⁽¹⁾ ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

- (1) Italian pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle 22 päivänä helmikuuta 1993 päivätyllä ja 26 päivänä helmikuuta 1993 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä luonnoksesta tukitoimenpiteiksi, jotka Sicilian alue aikoi toteuttaa luonnonmullistusten aiheuttamista vahingoista kärsineiden maatalousyritysten hyväksi, sekä olemassa oleviin maatalousalan tukijärjestelmiin tehtävistä muutoksista. Luonnos rekisteröitiin valtiontukinumerolla N 126/93.
- (2) Komissio pyysi lisätietoja 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä. Koska komissio ei ollut saanut vastausta Italian viranomaisilta, se kehotti 15 päivänä kesäkuuta 1993 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuja viranomaisia toimittamaan pyydettyt tiedot 15 päivän kuluessa. Komissio lähetti seuraavan tietopyynnön 20 päivänä elokuuta 1993.
- (3) Italian viranomaiset toimittivat pyyntöön puutteellisen vastauksen 16 päivänä syyskuuta 1993 päivätyllä ja 26 päivänä syyskuuta 1993 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä. Komissio kehotti 14 päivänä lokakuuta 1993 Italian viranomaisia vastaamaan tyhjentävästi 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyssä kirjeessä esitettyihin kysymyksiin.
- (4) Italian viranomaiset toimittivat vastauksensa 14 päivänä helmikuuta 1994 päivätyllä ja 22 päivänä helmikuuta 1994 vastaanotetuksi kirjatulla kirjeellä.
- (5) Vastauksesta, jonka Italian viranomaiset toimittivat 14 päivänä helmikuuta 1994 päivätyllä kirjeellä, kävi ilmi, että viranomaisten 22 päivänä helmikuuta 1993 ilmoittama luonnos tukitoimenpiteiksi oli sillä välin hyväksytty 12 päivänä tammikuuta 1993 annetuksi alueelliseksi laiksi nro 6 ⁽²⁾ (jäljempänä 'alueellinen laki nro 6/93') ja että uuteen lakiin sisältyi myös muita toimenpiteitä, joita ei ollut mainittu komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdyssä alkuperäisessä ilmoituksessa. Tämän vuoksi komissio päätti tukiohjelman kirjaamisesta ilmoittamattomien tukien rekisteriin numerolla NN 31/94.

⁽¹⁾ EYVL C 295, 10.11.1995, s. 5.

⁽²⁾ Säännökset, joiden mukaisesti poikkeuksellisten luonnonilmiöiden aiheuttamia vahinkoja kärsineet tilat pääsevät osallisiksi 30 päivänä tammikuuta 1991 annetussa laissa nro 31 säädetyistä tuista. Maaliskuun 25 päivänä 1986 annetun alueellisen lain nro 13 uudelleenrahoitus ja 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun ministeriön säädöksen nro 524 mukaisten valtion tukitoimenpiteiden ennakkomaksut asetuksen (ETY) N:o 857/84 mukaisesti. Sicilian alueen virallinen lehti 16.1.1993.

- (6) Komissio pyysi 30 päivänä maaliskuuta 1994 päivätyllä teleksillä Italian viranomaisia toimittamaan lopullisen tekstin ja lisätietoja alueellisesta laista nro 6/93.
- (7) Koska komissio ei saanut vastausta edellä mainittuun kirjeeseen, se pyysi 21 päivänä kesäkuuta 1994 Sicilian viranomaisia toimittamaan pyydetty tiedot.
- (8) Italian viranomaiset vastasivat komission pyyntöön 14 päivänä heinäkuuta 1994 päivätyllä kirjeellä ja 14 päivänä syyskuuta 1994 päivätyllä, 16 päivänä syyskuuta 1994 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (9) Komissio ilmoitti 2 päivänä maaliskuuta 1995 päivätyllä kirjeellä Italialle, että se ei vastustanut alueellisen lain nro 6/93 5 ja 7 pykälässä säädettyjä tukitoimenpiteitä, koska ne eivät olleet perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Komissio ei myöskään vastustanut alueellisen lain (Sicilia) nro 13/86 ⁽³⁾ 9 pykälään ja 15 pykälän 3 momenttiin ja sitä seuraaviin momentteihin sisältyvien tukien uudelleenrahoitusta. Samassa kirjeessä komissio kuitenkin ilmoitti Italialle aikovansa tarkastella kyseisiä tukia perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti lyhytaikaisina korkotuettuina lainoina myönnettyjen tukien yleisten arviointiperusteiden vahvistamisen yhteydessä.
- (10) Samassa kirjeessä komissio ilmoitti Italialle myös päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän sekä luonnonmullistusten seurauksena myönnettävää maataloustukea koskevien Italian kansallisen lainsäädännön säännösten osalta.
- (11) Komissio perusteli päätöstään aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely sekä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän että luonnonmullistusten seurauksena myönnettävää maataloustukea koskevien Italian kansallisen lainsäädännön säännösten osalta sillä, että oli mahdotonta arvioida käytännössä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän (joissa otetaan käyttöön tukitoimenpiteitä luonnonmullistuksista kärsineiden maatalousyritysten hyväksi) yhteensopivuutta asiaa koskevien yhteisön säännösten kanssa, jollei samalla oteta huomioon myös asiaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, johon laissa nro 6/93 jatkuvasti viitataan ja jossa säädetyn tuen kasautumisen mahdollisuutta tarkasteltavana olevien tukien kanssa ei voida sulkea pois. ⁽⁴⁾
- (12) Voidakseen tarkastella alueellista lakia nro 6/93 ja arvioida luonnonmullistuksiin liittyvää kansallista lainsäädäntöä komissio kehotti menettelyä aloittaessaan Italian viranomaisia toimittamaan seuraavat tekstit, joita sille ei ollut annettu tiedoksi perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti:
- kaikki kyseiseen ajankohtaan mennessä annetut säädökset, jotka liittyvät 15 päivänä lokakuuta 1981 annetun kansallisen lain nro 590 (kansallisen solidaarisuusrahaston uudet määräykset) sisältöön, muuttamiseen tai soveltamiseen; kyseinen laki oli luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki, johon laissa nro 6/93 viitattiin ja jonka kanssa lakia nro 6/93 oli arvioitava,
 - kaikki kyseiseen ajankohtaan mennessä annetut säädökset, jotka liittyvät 6 päivänä joulukuuta 1990 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 367 sisältöön, muuttamiseen tai soveltamiseen; kyseisen säädöksen sisältö siirrettiin lainsäädäntöön parlamentin 30 päivänä tammikuuta 1991 vahvistamalla lailla nro 31 (maatalousvuonna 1989—1990 vallinneen poikkeuksellisen kuivuuden koettelemien maatalous- ja karjankasvatustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet) ⁽⁵⁾, jota koskevista erityisistä poikkeuksista ja helpotuksista säädetään lain nro 6/93 1 ja 6 pykälässä,

⁽³⁾ Vrt. alaviite 2.

⁽⁴⁾ Erityisesti menettelyä aloittaessaan komissio totesi, että vaikka tietystä mielessä olisikin ollut mahdollista arvioida erillään toisaalta lain nro 6/93 1 ja 6 artiklaa ja toisaalta sitä kansallista lainsäädäntöä, johon kyseinen laki perustuu, käytännössä oli mahdotonta olla huomioimatta yhteyksiä alueellisen säädöksen sisällön ja luonnonmullistuksia koskevan kansallisen lainsäädännön välillä, kun tarkasteltavana olevassa laissa sekä viitattiin tähän lainsäädäntöön että säädettiin sen uudelleenrahoituksesta ja muuttamisesta. Molemmissa kansallisissa säädöksissä vahvistettiin tukitoimenpiteitä, joiden kasautumisen mahdollisuutta alueellisten tukien kanssa ei kyseisenä ajankohtana käytettävissä olleiden tietojen perusteella voitu sulkea pois. Lisäksi alueellisessa laissa tarkoitettujen tuen saamisedellytykset vahvistettiin kansallisissa säädöksissä. Edellä mainittujen tietojen puuttuessa komissio päätteli, että sillä ei ollut käytettävissään riittävästi tietoa sen varmistamiseksi, ovatko alueelliset tukitoimenpiteet luonnonmullistusten tiloille aiheuttamien vahinkojen korvaamista koskevien yhteisön vaatimusten mukaisia.

⁽⁵⁾ Joulukuun 6 päivänä 1990 annettu asetus (decreto-legge) nro 367 (julkaistu Italian tasavallan virallisen lehden yleisen sarjan numerossa 285, 6.12.1990); säädöksen sisältö siirrettiin lainsäädäntöön parlamentin 30 päivänä tammikuuta 1991 vahvistamalla lailla nro 31 maatalousvuonna 1989—1990 vallinneen poikkeuksellisen kuivuuden koettelemien maatalous- ja karjankasvatustilojen hyväksi toteutettavista hätätoimenpiteistä (saman virallisen lehden sivu 3).

- 14 päivänä helmikuuta 1992 annettu laki nro 185 (kansallisen solidaarisuusrahaston soveltamista koskevat uudet säännöt) sekä kaikki sen muuttamista, sisällyttämistä ja soveltamista koskevat säännökset; kyseinen laki oli — ja on edelleen — luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki,
 - 13 päivänä toukokuuta 1985 annettu kansallinen laki nro 198 ⁽⁶⁾, jota koskevista erityisistä poikkeuksista ja helpotuksista säädetään lain nro 6/93 1 ja 6 pykälässä, sekä kaikki sen muuttamista, sisällyttämistä ja soveltamista koskevat säännökset,
 - kaikki edellä mainittuihin säädöksiin liittyvät tiedot, joiden avulla voidaan määritellä niihin sisältyvien toimenpiteiden soveltamisala, tukien myöntämisperusteet sekä valtion, alueiden ja provinssien tukien myöntämiseen liittyvät toimivaltuudet.
- (13) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽⁷⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa.
- (14) Italian viranomaiset esittivät komissiolle 12 huhtikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa luonnonmullistuksia koskeviin kansallisiin säännöksiin liittyvän menettelyn aloittamisesta sekä toimittivat kaikki menettelyn aloittamisen yhteydessä pyydetty kansalliset säädökset. Italian viranomaisten mukaan alueellista lakia nro 6/93 koskevien huomautusten esittäminen kuului Sicilian alueviranomaisille; nämä eivät kuitenkaan ole esittäneet huomautuksia.
- (15) Komissio pyysi 19 huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä Italian viranomaisilta lisätietoja luonnonmullistuksiin liittyvästä kansallisesta lainsäädännöstä ja alueellisesta laista nro 6/93. Viimeksi mainitun lain osalta komissio pyysi edellä mainitussa kirjeessä uudelleen eräitä tietoja, joita se oli halunnut jo aiemmissa Italian viranomaisille lähettämissään lisätietopyynnöissä mutta joihin se ei ollut saanut näiltä vastausta. Samassa kirjeessä ⁽⁸⁾ komissio korosti Italian viranomaisille tarvetta vastata täsmällisesti tällaisiin pyyntöihin, koska muussa tapauksessa komission olisi pakko tehdä päätöksensä yksinomaan senhetkisten käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (16) Italian viranomaiset toimittivat komissiolle 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyllä kirjeellä luonnonmullistuksiin liittyvää kansallista lainsäädäntöä koskevat tiedot, joita se oli pyytänyt 19 päivänä huhtikuuta 2000. Alueellisen lain nro 6/93 osalta Italian viranomaiset täsmensivät, että ne olivat pyytäneet Sicilian alueviranomaisia toimittamaan selvityksen asiasta. Komissio ei kuitenkaan koskaan saanut kyseistä selvitystä.
- (17) Tammikuun 29 päivänä 2001 Italian viranomaiset toimittivat myös kaksi muuta lakiin nro 185/92 liittyvää säädöstä: ministeriön säädös (decreto ministeriale, D.M.) nro 100460 lain nro 185/92 (18.3.1993) 6 pykälän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja presidentin asetus (Decreto del Presidente della Repubblica, D.P.R.) nro 324 (17.5.1996). Samassa kirjeessä Italian viranomaiset ilmoittivat, että ministeriön säädöstä nro 100460 (18.3.1993) ei ollut koskaan sovellettu käytännössä.
- (18) Komission yksiköt päättivät 13 päivänä marraskuuta 2002 jakaa tarkasteltavana olevan kokonaisuuden kolmeen erilliseen osaan: valtiontuki C 12/A/95, joka koskee kaikkia Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myöntämiä tukia luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi; valtiontuki C 12/B/95, joka koskee kaikkia Italian viranomaisten 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä tukia; sekä valtiontuki C 12/C/95, joka koskee 12 päivänä tammikuuta 1993 annetun alueellisen lain nro 6 1 ja 6 pykälää sekä niissä mainittua kansallista lainsäädäntöä.

⁽⁶⁾ Toimenpiteet poikkeuksellisten luonnonmullistusten sekä joulukuussa 1984 ja tammikuussa 1985 vallinneiden epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Uudet säännöt, joilla helpotetaan pääsemistä osalliseksi 15 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa nro 590 säädetyistä maatalousalan tuista. Italian tasavallan virallinen lehti nro 118, 21.5.1985.

⁽⁷⁾ EYVL C 295, 10.11.1995.

⁽⁸⁾ Komission kirje VI/10837, 19.4.2000.

- (19) Komissio ilmoitti Italialle 10 päivänä heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä 9 päivänä heinäkuuta 2003 tekemänsä päätöksen C(2003) 2048 lopullinen valtiontuesta C 12/A/95, joka koskee kaikkia Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myöntämiä tukia luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi.
- (20) Italian viranomaiset korostivat 7 päivänä elokuuta 2003 päivätyssä kirjeessään, että koska maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽⁹⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat') 11.5 kohdan italiankielisen käännöksen epätarkkuus on johtanut tuensaajia harhaan, valtiontukea C 12/A/95 koskevan päätöksen 129 kohdassa esitetyt maatalouden yhteismarkkinoille soveltumattoman vakuumustuen takaisinperinnästä luopumista koskevat näkökohdat ovat sovellettavissa myös vastaaviin tukiohjelman C 12/B/95 tukiin.
- (21) Italian viranomaiset ilmoittivat 23 päivänä syyskuuta 2003 päivätyllä kirjeellä lakiluonnoksesta, jonka tarkoituksena oli lain nro 185/92 kumoaminen ja sen korvaaminen uudella, suuntaviivojen 11 kohdan mukaisella lailla (valtiontuki nro N 449/2003).
- (22) Italian viranomaiset toimittivat 21 päivänä marraskuuta 2003 päivätyllä ja 24 päivänä marraskuuta 2003 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä (jota täydennettiin 25 päivänä marraskuuta 2003 päivätyllä faksilla) lisätietoja ja selvityksiä lain nro 185/92 soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen.
- (23) Tämä päätös koskee ainoastaan Italian 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä valtiontukia, toisin sanoen valtiontuen C 12/B/95 yhteydessä tarkasteltavia tukia. Italian lain 185/92 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myöntämiä tukia sekä 12 päivänä tammikuuta 1993 annetun alueellisen lain nro 6 1 ja 6 pykälän ja muiden niissä mainittujen kansallisten säädösten mukaisesti myönnettyjä tukia tarkastellaan valtiontukien C 12/A/95 ja C 12/C/95 yhteydessä ja niitä käsitellään erillisissä päätöksissä.

II KUVAS

Lain nro 185/92 sisältö

- (24) Helmikuun 14 päivänä 1992 annettu laki nro 185 on luonnonmullistuksia koskeva kansallinen puitelaki. Edelleen voimassa olevassa laissa säädetään toimenpidekokonaisuudesta viljelijöiden maataloustuotannolle tai tuotantovälineille luonnonmullistusten, epäsuotuisien sääolosuhteiden tai eläintautien seurauksena aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi.
- (25) Varat edellä mainittujen tapahtumien viljelijöille aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi ovat peräisin kansallisesta solidaarisuusrahastosta, josta myönnetään yksittäisille alueille korvausten edellyttämät määrät. Vuonna 1970 perustetun rahaston myötä otettiin käyttöön automaattinen mekanismi, jonka avulla voidaan toteuttaa erityisiä toimenpiteitä aktiivisen ja passiivisen varautumisen turvaamiseksi maatalousalalla ilman että joudutaan joka kerta soveltamaan erillisiä rahoitussäädöksiä.
- (26) Laki sisältää kaksitoista pykälää, ja siinä säädetään neljään ryhmään jaotelluista toimenpiteistä:
1. viljelijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi;
 2. eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet;
 3. tuet aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille;
 4. vakuutusmaksujen maksamiseen myönnettävät tuet (passiivinen varautuminen).

⁽⁹⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2, julkaistu oikaistuna uudelleen EYVL C 232, 12.8.2000, s. 17.

- (27) Laissa ei täsmennetä tuen myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Lain yksityiskohtaiset soveltamissäännöt on esitetty muun muassa 28 päivänä toukokuuta 1992 päivätyssä yleiskirjeessä nro 7 (jäljempänä 'yleiskirje'), jonka Italian maatalousministeriö on lähettänyt kaikille alueille, Bolzanon ja Trenton autonomisille provinsseille, maatalousalan luottolaitoksille ja useille maatalousalan ammatillisille järjestöille. Italian viranomaiset toimittivat yleiskirjeen komissiolle heti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn aloittamisen jälkeen. Lakia nro 185/92 ei voida tarkastella perehtymättä myös yleiskirjeeseen, joten niitä molempia on arvioitava yhdessä.

Viilijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi (lain nro 185/92 3, 4 ja 5 pykälä)

- (28) Lain nro 185/92 3 pykälässä määritellään maatalousalan hyväksi toteutettavat erityyppiset tukitoimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotantotoiminnan elpymistä luonnonmullistusten tai epäsuotuisien sääolosuhteiden jälkeen. Edellä mainitussa pykälässä tarkoitetusta tuesta pääsevät osallisiksi yksittäiset maatalousyriykset tai niiden yhteenliittymät sellaisilla alueilla, joiden toimivaltaiset alueviranomaiset ovat todenneet kärsineen luonnonmullistuksesta tai epäsuotuisista sääolosuhteista. Näin ollen alueviranomaisten tehtävänä on vahvistaa, että kyseessä on poikkeuksellinen tapahtuma, josta on aiheutunut tosiasiallista vahinkoa ⁽¹⁰⁾.
- (29) Lain nro 185/92 3 pykälän mukaan tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että asianomaisille maatalousyriyksille aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia niiden myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, lukuun ottamatta eläintappioita. Menetyksen prosenttiosuutta laskettaessa otetaan huomioon myös aikaisempien poikkeuksellisten tapahtumien samalle tilalle ja sadolle saman markkinointivuoden aikana aiheuttamat tappiot. Säädöksessä, jolla lain nro 185/92 3 pykälän 1 momenttia on edelleen muutettu, toisin sanoen lain 388/2000 127 pykälän 1 momentissa, selvennetään, että tuen edellytyksenä on, ettei luonnonmullistuksista samalle tilalle aiheutuneista vahingoista ole aiemmin maksettu korvauksia.
- (30) Laissa nro 185/92 ei täsmennetä, millaisista "luonnonmullistuksista tai poikkeuksellisista epäsuotuisista sääolosuhteista" viljelijät voivat saada korvausta. Italian viranomaiset täsmensivät kuitenkin 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että erityyppisten tapahtumien luonne eritellään 28 päivänä toukokuuta 1992 päivätyssä yleiskirjeessä nro 7. Yleiskirjeen liitteenä olevassa vakiolomakkeessa, johon mahdollisten tuensaajien on merkittävä aiheutuneet vahingot, luetellaan seuraavat tapahtumat: raekuurot, jäätyminen, pitkäaikaiset sateet, kuivuus, poikkeuksellisen runsaat lumisateet, kaatosade, scirocco-tuuli, maanjäristys, trombi, halla, myrskytuuli ja myrsky merialueella. Samassa kirjeessä Italian viranomaiset täsmensivät myös, että kyseiset tapahtumat katsotaan poikkeukselliseksi ainoastaan silloin, kun niiden myyntikelpoiselle bruttotuotannolle aiheuttamien vakavien vahinkojen

⁽¹⁰⁾ Lain nro 185/92 2 pykälässä säädetään, että kun alueellinen hallinto on maatalouden alueellisten tarkastuselinten laatimien teknisten selvitysten perusteella rajannut alueet, joilla luonnonmullistuksia tai niihin rinnastettavia poikkeuksellisia sääolosuhteita on esiintynyt, ja määrittänyt vahinkojen määrän, maatalousministeriö selvittää luonnonmullistuksen vaikutukset ja toteaa tapahtuman poikkeuksellisen luonteen säädöksessä, jossa sallitaan tukitoimien myöntäminen tiloille, joille aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta. Toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien, luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien ilmiöiden vuoksi 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen maksettavia tukia koskevien tietojen mukaan kunkin ilmiön poikkeuksellisuuden ja ilmiöistä seuranneiden vahinkojen arvioinnissa käytettävät tekniset tiedot (säätieteelliset tiedot mukaan luettuina) ilmoitetaan erityisissä teknisissä muistioissa, jotka maatalouden alueelliset tarkastuselimet laativat tapauskohtaisesti asianomaisen ilmiön jälkeen. Kunkin sellaisen poikkeuksellisen tapahtuman tai tapahtumasarjan osalta, josta aiheutuneiden menetysten arvo on vähintään 35 prosenttia kärsineiden yritysten myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, ja valmisteltuaan asian alueiden esittämiin selvityksiin perustuen, maatalousministeriö antaa säädöksen, jossa todetaan tapahtuman poikkeuksellinen luonne. Esimerkiksi tässä kuvatussa menettelyssä ja tiedoista, joiden perusteella sääilmiöiden poikkeuksellisuus on todettu, kansalliset viranomaiset ovat lähettäneet Siciliassa (Agrigento) ajanjaksolla 2001/2002 vallinnutta kuivuutta koskevan asiakirjakokouksisuuden. Samassa kirjeessä toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat, että edellä kuvatun menettelyn perusteella on vuosien 2000—2003 osalta tähän mennessä annettu 370 sääilmiöiden poikkeuksellista luonnetta koskevaa päätöstä alla ilmoitetuille alueille, ja että he ovat toimittaneet kopiot kyseessä olevista päätöksistä (kussakin päätöksessä esitetään poikkeuksellisen sääilmiön kuvaus, tapahtuma-aika ja -paikka sekä kansallisen lain nro 185/92 mukaiset tuet, joita voidaan myöntää). Alueet, joiden osalta maatalousministeriö on antanut edellä mainittuja sääolosuhteisuuden poikkeuksellista luonnetta koskevia päätöksiä vuosina 2000—2003, ovat seuraavat: Piemonte (28 säädöstä); Valle d'Aosta (yksi päätös); Lombardia (21 päätöstä); Liguria (15 päätöstä); Trenton autonominen provinssi (12 päätöstä); Bolzanon autonominen provinssi (3 päätöstä); Veneto (20 päätöstä); Friuli-Venezia Giulia (16 päätöstä); Emilia-Romagna (26 päätöstä); Toscana (20 päätöstä); Marche (13 päätöstä); Umbria (20 päätöstä); Lazio (9 päätöstä); Campania (39 päätöstä); Abruzzo (14 päätöstä); Molise (9 päätöstä); Puglia (31 päätöstä); Basilicata (9 päätöstä); Calabria (19 päätöstä); Sicilia (36 päätöstä); Sardegna (9 päätöstä).

suuruus on vähintään 35 prosenttia. Italian viranomaiset selvensivät edelleen marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, joka koski 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia, että joka tapauksessa lain nro 185/92 mukaisien tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi (toisin sanoen jotta tuensaaja voisi saada valtiontukea) molempien seuraavista edellytyksistä on täyttyvä:

a) vahinkoa kärsineelle viljelmälle aiheutuneen vahingon määrän on oltava vähintään 35 prosenttia;

b) myyntikelpoisen bruttotuotannon menetyksen on oltava vähintään 35 prosenttia. ⁽¹¹⁾

- (31) Sen paremmin laissa kuin yleiskirjeessäkään ei esitetä myyntikelpoisen bruttotuotannon laskemisessa käytettäviä yksityiskohtaisia sääntöjä. Marraskuun 20 päivänä 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaiset ilmoittivat, että käytetty laskentamenetelmä perustui kolmeen laskelmaan:

a) Tavanomainen myyntikelpoinen bruttotuotanto:

- Tilan tuotantovälineiden perusteella arvioidaan tavanomaisissa olosuhteissa (ei vahinkoja) saavutettavan tuotannon määrät, joista vähennetään tilalla käytettyjen tuotteiden määrä. Määritetään kyseisen tuotannon rahallinen arvo.
- Määritetään muut kyseisen vuoden aikana saadut tai odotettavissa olevat lisätulot, mukaan luettuna mahdollinen tulotuki ⁽¹²⁾.
- Tavanomainen myyntikelpoinen bruttotuotanto on tuotannon arvon ja lisätulojen yhteenlaskettu määrä.

b) Tosiasiallinen myyntikelpoinen bruttotuotanto vahingon jälkeen:

- Edellä käytettyjen perusteiden mukaisesti arvioidaan poikkeuksellisen tapahtuman jälkeen saavutettavan tuotannon määrät ja rahallinen arvo.
- Määritetään muut kyseisen vuoden aikana saadut tai odotettavissa olevat lisätulot, mukaan luettuna mahdollinen tulotuki ⁽¹³⁾.
- Vahingon jälkeen saavutettavan tuotannon arvon ja lisätulojen yhteenlaskettu määrä on tosiasiallinen myyntikelpoinen bruttotuotanto vahingon jälkeen.

c) Vahingon vaikutuksen laskeminen

- Vahingon aiheuttaneen poikkeuksellisen tapahtuman jälkeen saavutettavan myyntikelpoisen bruttotuotannon ja tavanomaisen myyntikelpoisen bruttotuotannon välinen suhde ilmaisee vahingon prosentuaalisen vaikutuksen myyntikelpoiseen bruttotuotantoon.

- (32) Italian viranomaiset ilmoittivat 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustieteellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Italian viranomaiset katsoivat, että tämä menetelmä on näin ollen täysin suuntaviivojen 11.3.2 kohdassa ⁽¹⁴⁾ tarkoitetun laskutavan mukainen, koska tuen saamisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) ja tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

⁽¹¹⁾ Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan siinä tapauksessa, että poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittama maatalousyrittäjä on tuottanut vain yhtä tuotetta tai lajiketta ja tilan kaikki viljelmät ovat vahingoittuneet yhtä paljon, nämä kaksi edellytystä ovat yhdenmukaiset (viljelmälle aiheutunut 35 prosentin suuruinen vahinko ja 35 prosentin suuruinen myyntikelpoisen bruttotuotannon menetys). Jos sen sijaan poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittamalla tilalla viljellään useampia tuotteita, viljelmälle (esim. maissi-) koituneen vahingon on oltava paljon suurempi kuin 35 prosenttia (esim. 80 prosenttia), jotta menetys kokonaisuudessaan, ottaen huomioon myös muut, vahingoittumattomat tuotteet (esimerkiksi vihannekset), olisi vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.

⁽¹²⁾ Italian viranomaiset korostivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että 1 päivästä tammikuuta 2001 alkaen, lain 388/2000 127 pykälän 1 momentin mukaisten muutosten tultua voimaan, vahingon vaikutusta laskettaessa myyntikelpoiseen bruttotuotantoon eivät sisälly Euroopan unionin myöntämät maksut tai muut tuet.

⁽¹³⁾ Vrt. edellinen alaviite.

⁽¹⁴⁾ Vrt. alaviite 9.

- (33) Infrastruktuurille ja maanparannustöille aiheutuneen vahingon osalta yleiskirjeessä todetaan, että tavanomaisesta vuodenaikojen vaihtelusta tai huolimattomuudesta, taitamattomuudesta, huollon puutteesta tai luonnollisesta kulumisesta johtuvien vahinkojen kustannuksia ei rahoiteta kansallisesta solidaarisuusrahastosta. Tapahtuman poikkeuksellisuus arvioidaan virallisista säätiedoista hankittavien kiistattomien teknisten tietojen perusteella ja sitä verrataan edeltävien vuosien tietoihin viitaten ajanjaksoon, jonka on oltava riittävän pitkä ollakseen tilastollisesti merkittävä. ⁽¹⁵⁾
- (34) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan vahinko lasketaan yksittäisen tilan osalta ottaen huomioon toteutumatta jääneet viljelijän tavanomaiset kustannukset.
- (35) Marraskuussa 2003 päivätyssä, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa kirjeessään Italian viranomaiset täsmensivät lisäksi, että tuen määrä lasketaan niiden viljelmien perusteella, joille aiheutunut vahinko on vähintään 35 prosenttia. Italian viranomaisten mukaan menetys, jonka arvo on vähemmän kuin 35 prosenttia, ei ole korvauksen myöntämisen kannalta merkittävä ja sen katsotaan kuuluvan yrityksen tavanomaisen riskin piiriin. Samassa kirjeessä Italian viranomaiset selvensivät edelleen, että suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti ⁽¹⁶⁾ vakuutettuja viljelmiä pidetään "vahingoittumattomina" eikä vakuutetuille viljelmille aiheutuneita vahinkoja oteta huomioon tuen määrää laskettaessa.
- (36) Lain nro 185/92 3 pykälässä säädetään, että edellä mainitut vaatimukset täyttävät tilat voivat päästä osallisiksi seuraavista toimenpiteistä:

a) Kiireelliset hätätoimenpiteet

Pykälässä viitataan 15 päivänä lokakuuta 1981 annetun lain nro 590 1 pykälässä ja sen myöhemmissä muutoksissa tarkoitettuihin kiireellisiin hätätoimenpiteisiin.

Edellä mainitun yleiskirjeen perusteella voidaan otaksua, että tällaista tukea myönnetään huomattavan vakavien vahinkojen ja erityistilanteiden yhteydessä, jolloin kiireelliset toimenpiteet ovat tarpeen. Tähän luokkaan kuuluvat kertaluonteiset tuet, joiden tarkoituksena on kattaa osittain viljelijälle aiheutunut vahinko, ottaen huomioon erityisesti tuotteille aiheutuvien vahinkojen rajoittamisesta johtuvat kustannukset, kuten kuljetus-, varastointi-, käsittely- ja jalostuskustannukset. Italian viranomaisten alueille lähettämässä yleiskirjeessä luetellaan seuraavat toimenpiteet:

- hehtaarituki kokonaan tai osittain menetetyn sadon yhteydessä,
- tuki, jonka määrä on enintään 40 prosenttia karjan menetyksestä johtuvista vahingoista ja enintään 30 prosenttia kalustovahingoista,
- enintään 5 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki tilan rakennelmien kiireellisiin korjauksiin ⁽¹⁷⁾,
- enintään 50 miljoonan Italian liiran suuruinen tuki tilan infrastruktuurien peruskorjaamiseen,
- tuki, jonka määrä on enimmillään 100 prosenttia karjan keräämisestä, suojaamisesta ja ruokinnasta aiheutuvista kustannuksista; tämä korvaus on rajattu hätätilanteen kestoajaksi, ja sitä maksetaan enintään kuuden kuukauden ajalta,
- tuki, jonka määrä on enintään 90 prosenttia tuotteille aiheutuvien vahinkojen lieventämiseksi tarvittavista kustannuksista.

- b) Enintään 3 miljoonan Italian liiran suuruinen pääomatuki päätoimisille viljelijöille ja maatalousyrityksille, jotka harjoittavat päätoimisesti maanviljelyä. Tuki voidaan nostaa 10 miljoonaan liiraan sellaisten tilojen osalta, jotka ovat kärsineet erikoistuneeseen kasvihuoneviljelyyn kohdistuneita

⁽¹⁵⁾ Toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen maksettavia tukia koskevien tietojen mukaan kunkin ilmiön poikkeuksellisuuden ja ilmiöistä seuranneiden vahinkojen arvioinnissa käytettävät tekniset tiedot (säätieteelliset tiedot mukaan luettuina) ilmoitetaan erityisissä teknisissä muistioissa, jotka maatalouden alueelliset tarkastuselimet laativat tapauskohtaisesti asianomaisen ilmiön jälkeen.

⁽¹⁶⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽¹⁷⁾ Kyseiset määrät on vahvistettu laissa nro 185/92 ja siihen liittyvässä yleiskirjeessä; niissä ei ole otettu huomioon myöhempiä muutoksia.

vahinkoja. Tuki voi kattaa enimmillään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja sen tarkoituksena on auttaa viljelijöitä käyttöpääoman uudelleenmuodostamisessa. Muut kuin päätoimista viljelyä harjoittavat maataloustuottajat voivat saada yksinomaan viisivuotisia korkotukilainoja.

- c) Viisivuotiset korkotukilainat, jotka mahdollistavat tilan toiminnan jatkumisen poikkeuksellisen tapahtuman ilmenemisvuonna ja sitä seuraavana vuonna. Laina voi kattaa myös tapahtuman ilmenemisvuonna erääntyvät lainojen lyhennyserät edellyttäen, että takaisinmaksua lykätään ainoastaan kerran ja enintään 24 kuukautta.
- d) Kymmenvuotiset korkotukilainat vahingoittuneiden tilan rakennelmien ja kiinteistöjen peruskorjaamista, uudelleenrakentamista ja muutostöitä varten, puiden ja taimien istuttaminen, kasvihuoneet ja tilan liikennöntialueet mukaan luettuina. Tämä tuki voidaan vaihtoehtoisesti myöntää pääomatukena, jonka määrä on 80 prosenttia pienten tilojen, 65 prosenttia keskisuurten tilojen ja 50 prosenttia suurten tilojen tosiasiallisista kustannuksista. Tukea voidaan myöntää rakennusten uudelleenrakentamiseen ja peruskorjaamiseen, maa-alueiden kunnostamiseen, puiden istuttamiseen, koneiden ja kaluston korjaamiseen ja huoltoon, tuotteiden säilytys- ja jalostustilojen kunnostamiseen, siementen hankintaan ja tuotannontekijöiden palauttamiseen liittyviin toimenpiteisiin.
- e) Viisivuotiset korkotukilainat kaupan pitämistä ja jalostustoimintaa harjoittaville osuuskunnille ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti hyväksytyille tuottajien yhteenliittymille, joille on niiden jäsenten tuotannon kärsimien vahinkojen seurauksena aiheutunut tulonmenetyksiä, joiden määrä on vähintään 35 prosenttia kahden viimeisen vuoden keskimääräiseen tulotasoon ja kaupan pidettyyn tuotantoon verrattuna. Huomioon otetaan ainoastaan sellaiset tulonmenetykset, jotka johtuvat poikkeuksellisen tapahtuman välittömästi aiheuttamasta menetetyistä tuotannosta. Mukaan ei lasketa muista tekijöistä, kuten osuuskuntien toiminnassa tapahtuneista muutoksista, jäsenten lukumäärän vaihteluista tai muuttuneista maatalouskäytännöistä, johtuvaa tulotason alenemista. Tuen piiriin eivät myöskään kuulu osuuskunnat, jotka ostavat markkinoilta enemmän kuin puolet jalostamastaan kokonaismäärästä. Korkotukilainan määrä lasketaan suhteessa kiinteisiin ylläpitokuluihin ja sitä myönnetään tulonvähennyksen prosenttimäärän rajoissa.
- f) Hedelmä- ja vihannesalan osuuskunnille ja hyväksytyille tuottajien yhteenliittymille voidaan myöntää erityistukea sellaisten sitrushedelmien varastointiin, joita ei voida pitää kaupan, sekä omenakasvien, "pomaceae" (omenat ja päärynät), tislaukseen.
- g) Alueet voivat lisäksi myöntää tukea enimmillään 100 prosenttia tie- ja vesiliikenneverkon kunnostamiseen.

(37) Lain nro 185/1992 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen ⁽¹⁸⁾ kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta 2002 annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

(38) Edellä mainittujen lain nro 185/92 3 pykälässä säädettyjen toimenpiteiden lisäksi saman lain 4 pykälässä säädetään tukikelpoisuusedellytykset täyttävien maatalousyritysten toimintaansa varten ottamien lainojen takaisinmaksuaikojen pidentämisestä. Näihin maksueriin sovelletaan korkotukea. Lain 5 pykälässä samat yritykset vapautetaan osittain tapahtuman ajankohtaa seuraavien kahden toista kuukauden aikana erääntyvistä maatalousyrityksien sosiaaliturvamaksuista. Alennuksen määrä on vähintään 20 ja enintään 50 prosenttia maksettavasta määrästä.

⁽¹⁸⁾ Asetuksen 6 pykälässä säädetään, että säädös tulee voimaan sen julkaisemista Italian tasavallan virallisessa lehdessä (16.9.2002) seuraavana päivänä.

Eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet (lain nro 185/92 6 pykälä)

- (39) Lain 6 pykälässä sallitaan, että tuottajien yhteenliittymät myöntävät tulotukea sellaisten eläintautien vuoksi vaikeuksiin joutuneille karjankasvattajille, joiden osalta 2 päivänä kesäkuuta 1988 annetussa laissa nro 218 edellytetään karjan pakkoteurastusta. Tukea vahvistettaessa otetaan huomioon toimivaltaisten viranomaisten määräämän karjankasvatuksen keskeyttämisen seurauksena menetetty tuotanto. Valtion rahoitusosuus on enimmillään 50 prosenttia sosiaaliturvakassan tosiasiallisista kustannuksista.
- (40) Kyseisessä pykälässä mainitaan, että lain soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään maatalousministeriön antamassa erillisessä säädöksessä. Komission pyynnöstä Italian viranomaiset toimittivat asianomaisen säädöksen (18 päivänä maaliskuuta 1993 annettu ministeriön säädös nro 100460), jota viranomaisten ilmoituksen mukaan ei ole koskaan sovellettu käytännössä (vrt. 31 päivänä tammikuuta 2001 päivätty faksi, joka vahvistettiin myöhemmin marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä).
- (41) Siinä säädetään tukitoimenpiteistä seuraavien eläintautien vuoksi vaikeuksissa olevien karjankasvattajien hyväksi: suu- ja sorkkatauti, klassinen sikarutto, afrikkalainen sikarutto, *vesicular stomatitis* -tauti ja paiseinen keuhkotulehdus. Tukea voivat saada ainoastaan sellaiset maatalousyritykset, jotka ovat jonkin maataloustuottajien etua valvovan yhteenliittymän jäseniä, jotka ilmoittavat tilalla olevien eläinten lukumäärän kunkin vuoden 30 päivään maaliskuuta mennessä, maksavat jäsenmaksunsa ja sitoutuvat noudattamaan kaikkia karjatilojen terveyttä ja hygieniaa koskevia sääntöjä ja määräyksiä. Tuki voi olla enintään 40 prosenttia teurastettua karjaa vastaavasta myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, jolle säädöksessä vahvistetaan vuotuinen arvo täysikasvuista eläintä kohden. Tuen määrässä (enintään 40 prosenttia) otetaan huomioon tilan kiinteät kustannukset ja se, onko eläimet merkitty kantakirjaan. Tuki on suhteessa karjankasvatustoiminnan keskeyttämisen kestoajkaan, joka saa olla enintään kuusi kuukautta nautaeläinten ja kolme kuukautta sikojen, lampaiden ja vuohien kohdalla. Valtiontuki maksetaan yhteenliittymille vasta niiden lopullisen tilien hyväksymisen jälkeen, toimivaltaisille alueviranomaisille esitettyä hakemusta vastaan. Vaihtoehtoisesti yhteenliittymät voivat päättää käyttää lain nro 185/92 9 pykälän 1 momentin b alamomentissa tarkoitettuja vakuutusopimuksia.

Tuet aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille (lain nro 185/92 8 artikla)

- (42) Tukea, jonka määrä on enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, voidaan myöntää (peltoviljelyä harjoittavien) tilojen aktiivista varautumista ⁽¹⁹⁾ epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskeville aloitteille, pilottihankkeet mukaan luettuina. Niihin kuuluvat erityisesti suojaverkot raekuuroja vastaan. Tuet on tarkoitettu yhteenliittymille, jotka vastaavat hankkeiden toteuttamisesta. Lisäksi edellä mainitun tuen avulla toteutettujen laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää 50 prosentin tukea. Aktiiviset varautumishankkeet voidaan rahoittaa ainoastaan siinä tapauksessa, että aloite osoittautuu taloudellisesti kannattavaksi suhteessa vastaavista passiivisen varautumisen toimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin. Maatalousministeriö vahvistaa vähimmäisraajat, joiden alapuolella aktiivisia varautumishankkeita ei voida pitää taloudellisesti kannattavina.
- (43) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyn kirjeen sisältämien tietojen mukaan aktiivista varautumista koskevia aloitteita ei ole toteutettu, koska käytettävissä ei ilmeisesti ole asianmukaisia teknisiä keinoja luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen ehkäisemiseksi.

Vakuutusopimukset (lain nro 185/92 9 pykälä, sellaisena kuin se on korvattuna presidentin asetuksella nro 324 (17.5.1996))

- (44) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään ilmoittaneet, että lain nro 185/92 9 pykälä on korvattu 17 päivänä toukokuuta 1996 annetulla presidentin asetuksella nro 324 (maatalouden vakuutustuesta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 9 pykälän korvaamisesta), joka annettiin vakuutustukea koskevan Italian lainsäädännön saattamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

⁽¹⁹⁾ Vaihtoehtona vakuutusjärjestelmien kautta tapahtuvalle passiiviselle varautumiselle.

- (45) Presidentin asetuksen nro 324/1996 1 pykälän mukaan 25 päivänä toukokuuta 1970 annetussa laissa nro 364 ja 15 päivänä lokakuuta 1981 annetussa laissa nro 590, jota on muutettu lailla nro 185/92, tarkoitetut yhteenliittymät voivat tehdä jäsentensä puolesta vakuutus sopimuksia poikkeuksellisten sääolosuhteiden sekä kasvi- ja eläintautien aiheuttamien tappioiden kattamiseksi (jos jäsenet eivät toimi suoraan). Vakuutus sopimukset on tehtävä yksittäisten vakuutusyhtiöiden tai komission asetuksen (ETY) N:o 3932/92 ⁽²⁰⁾ säädösten mukaisesti yhteenliittymiin kuuluvien vakuutusyhtiöiden kanssa. Vakuutusyhtiöillä on oltava lupa toimia raesateilta vakuuttamisen alalla. Viljelijöiden valittavana on kolme sopimusvaihtoehtoa ⁽²¹⁾:
- a) raekuuron, hallan, jäätyamisen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmälle aiheuttamien vahinkojen korvaaminen (yksittäisen sääilmiön koettelema yksittäinen viljelmä);
 - b) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan rakennelmille ja tietyille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus ylittää liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin. Vahingot voivat olla myös epäsuotuisiin sääolosuhteisiin kiinteästi sidoksissa olevien kasvi- tai eläintautien aiheuttamia (useampien poikkeuksellisten sääilmiöiden koettelema yksittäinen viljelmä tai rakennelma). Tällaisiin vakuutus sopimuksiin voivat sisältyä myös laadulle aiheutuneet vahingot;
 - c) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan pääasiallisille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus ylittää liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin (useampien poikkeuksellisten sääilmiöiden useampaan viljelmään tai rakennelmaan kohdistama vaikutus).
- (46) Liiketoimintaan liittyvän tavanomaisen riskin osalta Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että se vahvistetaan yleensä 10—15 prosentiksi.
- (47) Presidentin asetuksen nro 324/1996 2 pykälän mukaan ja toimivaltaisten viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien selvitysten perusteella tukikelpoisiin vakuutusmaksuihin myönnettävä valtiontuki (joka määritetään vuosittain ministeriön säädöksessä vakuutusalan tilastotietoihin perustuvien tunnuslukujen nojalla kutakin tuotetta koskevan vakuutuksen ja kunnan perusteella) voi olla korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista (65 prosenttia ministeriön säädöksellä yksilöidyillä erityisen riskialttiin ilmaston alueilla). Toimivaltaiset viranomaiset täsmensivät marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään lisäksi, ettei tukea ole koskaan myönnetty enempää kuin 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista, suuntaviivojen 11.5.1 kohdan mukaisesti, ja että tuen korottamista erityisen riskialttiin ilmaston alueilla ei ole koskaan sovellettu. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että valtiontuki tosiasiallisista kustannuksista on vähennetty keskimäärin 30—40 prosenttiin. Niissä harvoissa tapauksissa, joissa alueellista tukea oli maksettu, kuten Trenton provinssissa, julkisen tuen kokonaismäärä ei ollut koskaan ylittänyt 65:tä prosenttia. Toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000—2003. Maatalousministeriön saamat tiedot kuitenkin osoittivat, että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista. Niissä tapauksissa, joissa tukea on maksettu luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien tapahtumien aiheuttamat menetykset kattaviin vakuutuksiin (jolloin tuki saattoi olla suurempi kuin 50 prosenttia), tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa. ⁽²²⁾
- (48) Italian viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että vakuutus sopimuksiin myönnettävää tukea on edelleen muutettu lain 388/2000 127 pykälän 4 momentilla, jossa säädetään mahdollisuudesta myöntää tukea myös yhdistyksiin kuulumattomien tuottajien yksittäin sopimiin vakuutuksiin.

⁽²⁰⁾ Komission asetus (ETY) N:o 3932/92, annettu 21 päivänä joulukuuta 1992, perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vakuutusalan sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin (EYVL L 398, 31.12.1992, s. 7).

⁽²¹⁾ Toimivaltaisten viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan ne vakuutus sopimustyytit, joiden osalta julkista tukea voidaan myöntää, ovat samat kuin lain 185/92 9 pykälässä säädetyt sopimustyytit.

⁽²²⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

- (49) Edellä mainitun säännöksen lisäksi 127 pykälä sisältää muita säännöksiä, joista Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan on jo ilmoitettu komissiolle ⁽²³⁾ tai joita ei vielä ole toteutettu ⁽²⁴⁾ ja joista on ilmoitettava ennen niiden toteuttamista. Tämä päätös ei näin ollen koske lain 388/2000 127 pykälää eikä sen soveltamista koskevia sääntöjä, ja päätöksessä otetaan huomioon 127 pykälän 4 momentti ainoastaan siltä osin kuin siinä säädetään mahdollisuudesta myöntää tukia yhdistyksiin kuulumattomien tuottajien yksittäin sopimiin vakuutuksiin.
- (50) On lisäksi huomattava, että lain nro 388/2000 127 pykälää on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen ⁽²⁵⁾ muutettu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 200 2 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

III ARVIOINTI

- (51) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (52) Laissa nro 185/92 säädetään tuen myöntämisestä julkisista varoista tietyille maatalousyrityksille, joille kiistatta koituu siitä taloudellista ja rahallista etua verrattuna muihin maatalousyrityksiin, jotka eivät pääse osallisiksi samasta tuesta. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan valtiontuki, joka vahvistaa tietyn yrityksen asemaa sen kilpailijayrityksiin nähden, uhkaa johtaa kilpailun mahdolliseen vääristymiseen muiden kilpailevien yritysten jäädessä tukitoimenpiteen ulkopuolelle. ⁽²⁶⁾
- (53) Tarkasteltavana olevat toimenpiteet vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska maataloustuotteiden yhteisön sisäinen kauppa on määrällisesti merkittävää. Tämä ilmenee myös seuraavasta taulukosta ⁽²⁷⁾, jossa esitetään Italian ja muun EU:n välisen maataloustuotteiden tuonnin ja viennin kokonaisarvo vuosina 1993—2001 ⁽²⁸⁾.

(milj. ecua/euroa)

KOKO MAATALOUSALA		
	VIENTI	TUONTI
1993	6 714	12 741
1994	7 360	13 390
1995	8 364	13 629

⁽²³⁾ Valtiontuki NN 64/03 (entinen N 618/02) (kiinnelainojen rahasto) ja valtiontuki N 758/2002 (jälleenvakuutusrahasto).

⁽²⁴⁾ Esimerkiksi tuet, jotka myönnetään sellaisiin vakuutussopimuksiin, jotka kattavat kaikenlaisista epäsuotuisista sääolosuhteista aiheutuvat riskit tilan koko tuotannon osalta.

⁽²⁵⁾ Asetuksen 6 pykälässä säädetään, että säädös tulee voimaan sen julkaisemista Italian tasavallan virallisessa lehdessä (16.9.2002) seuraavana päivänä.

⁽²⁶⁾ Vrt. asia C-730/79 (Kok. 1980, s. 2671), perusteluosan 11 ja 12 kohta.

⁽²⁷⁾ Lähde: Eurostat.

⁽²⁸⁾ Tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttamista koskeva edellytys täyttyy, jos tuensaajayritys harjoittaa sellaista taloudellista toimintaa, jonka alalla käydään jäsenvaltioiden välistä kauppaa. Pelkästään se, että tuki vahvistaa yrityksen asemaa jäsenvaltioiden välisessä kaupassa kilpaileviin yrityksiin nähden, johtaa siihen, että tuen voidaan katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Maatalousalan valtiontukien osalta jäsenvaltioiden välisen kaupan ja kilpailun voidaan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan katsoa häiriintyvän, vaikka tuet ovat määrältään vähäisiä ja jakautuvat useiden maanviljelijöiden kesken. Vrt. asia C-113/2000, Espanjan kuningaskunta v. komissio, tuomio 19.9.2002 (Kok. 2002, s. I-7601), 30—36 ja 54—56 kohta, ja asia C-114/2000, Espanjan kuningaskunta v. komissio, tuomio 19.9.2002 (Kok. 2002, s. I-7657), 46—52 sekä 68 ja 69 kohta.

(milj. ecua/euroa)

KOKO MAATALOUSALA		
	VIENTI	TUONTI
1996	9 191	14 525
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

- (54) Edellä olevan perusteella olisi kuitenkin muistutettava, että tuomioistuimen mukaan yritykselle myönnetty tuki voi olla luonteeltaan sellaista, että se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristää kilpailua, jos kyseinen yritys kilpailee muista jäsenvaltioista tulevien tuotteiden kanssa, vaikka se ei itse toimittaisikaan omaa tuotantoaan vientiin. Jos tietty jäsenvaltio myöntää tukea yritykselle, maan sisäinen tuotanto voi joko pysyä ennallaan tai kasvaa, jolloin muiden jäsenvaltioiden yritysten mahdollisuudet viedä tuotteitaan kyseisen jäsenvaltion markkinoille heikkenevät. Siksi tällainen tuki voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja aiheuttaa kilpailun vääristymistä. ⁽²⁹⁾
- (55) Tämän vuoksi komissio päätyi siihen johtopäätökseen, että tarkasteltavana olevat tukitoimenpiteet kuuluvat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätyn kiellon soveltamisalaan.
- (56) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään poikkeuksista 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kieltoon.
- (57) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan a ja c alakohdassa määrättyjä poikkeuksia ei ilmeisesti voida soveltaa tarkasteltavana olevassa tapauksessa tukien luonteen ja tarkoituksen vuoksi, eikä Italia ole myöskään vedonnut 87 artiklan 2 kohdan a tai c alakohdan soveltamiseen.
- (58) Myöskään 87 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ei voida soveltaa, koska tukia ei ole tarkoitettu taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma.
- (59) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan osalta voidaan todeta, että kyseisiä tukia ei ole tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen tai Italian taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen.
- (60) Tukia ei ole myöskään tarkoitettu — eivätkä ne sovellu — 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa määrättyjen tavoitteiden saavuttamiseen.
- (61) Tarkasteltavana olevien tukien luonteen ja tarkoituksen perusteella ainoat poikkeukset, joita mahdollisesti voitaisiin soveltaa, ovat 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettut poikkeukset.

⁽²⁹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 102/87, komissio vastaan Ranska, 13 päivänä heinäkuuta 1988 antama tuomio (Kok. 1988, s. 4067).

Sovellettavat säännökset ja määräykset

- (62) Mahdollisuutta soveltaa jompaakumpaa edellä mainituista poikkeuksista on arvioitava valtiontuen myöntämiseen maatalousalalla sovellettavien sääntöjen perusteella. Nämä säännöt on määritelty maatalousalan valtiontukia koskevista yhteisön suuntaviivoissa ⁽³⁰⁾ (jäljempänä 'suuntaviivat'), jotka tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.
- (63) Suuntaviivojen 23.3 kohdan mukaisesti komissio soveltaa kyseisiä suuntaviivoja 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen sellaisiin uusiin valtiontukiin, joista tehdään ilmoitus tai joista on ilmoitus mainittuna päivänä vireillä. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽³¹⁾ 1 artiklan f alakohdan mukaista sääntöjenvastaista tukea tarkastellaan niiden sääntöjen ja suuntaviivojen mukaisesti, jotka olivat voimassa, kun tuki myönnettiin.
- (64) Laista nro 185/92 ei ollut koskaan ilmoitettu komissiolle, joten se tuli voimaan perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Sen vuoksi tapaus kuuluu asetuksen (EY) N:o 659/1999 1 artiklan f alakohdan soveltamisalaan, ja sitä olisi tarkasteltava kyseisten tukien myöntämisaikana voimassa olleiden sääntöjen mukaisesti. Näin ollen edellä mainitun lain mukaisesti 31 päivään joulukuuta 1999 asti myönnettyjä tukia on arvioitava ennen uusien suuntaviivojen voimaantuloa sovellettujen sääntöjen perusteella ⁽³²⁾. Tammikuun 1 päivästä 2000 alkaen myönnettyjä tukia puolestaan on arvioitava uusien suuntaviivojen perusteella.
- (65) Kuten edellä 23 kappaleessa täsmennetään, tämä päätös koskee yksinomaan Italian lain nro 185/92 mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myöntämiä valtiontukia. Lain nro 185/92 mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 2000 myönnettyjä tukia sekä alueellisen lain nro 6/93 1 ja 6 pykälän ja muiden niissä mainittujen kansallisten säädösten mukaisesti myönnettyjä tukia tarkastellaan valtiontukien C 12/A/95 ja C 12/C/95 yhteydessä ja niitä käsitellään erillisessä päätöksessä.

Viljelijöille myönnettävät tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi (lain nro 185/92 3, 4 ja 5 pykälä)

- (66) Kyseisissä pykälissä otetaan käyttöön tuet luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Jos tuet on myönnetty 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, niitä arvioidaan suuntaviivojen 11 kohdan (tuet maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi) perusteella ⁽³³⁾. Suuntaviivojen 11.2 kohdan (tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi) perusteella komissio on tähän mennessä pitänyt perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina luonnonmullistuksina maanjäristyksiä, lumivyöryjä, maanvyörymiä ja tulvia. Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisina poikkeuksellisia tapahtumina komissio on toistaiseksi hyväksynyt sodat, sisäiset levottomuudet ja lakot sekä, tietyin varauksin ja niiden laajuuden mukaan, vakavat tulipalot ydinvoimaloissa tai teollisuuslaitoksissa sekä laajaa tuhoa aiheuttavat tulipalot. Kun luonnonmullistusten tai poikkeuksellisten tapahtumien korvaamiseen, komissio sallii enintään 100 prosentin tuen aineellisten vahinkojen korvaamiseen. Korvaus lasketaan yleensä yksittäisen tuensaajan osalta, ja liian suurten korvausten välttämiseksi tuen määrästä on vähennettävä mahdolliset maksettavat maksut, esimerkiksi vakuutusmaksut. Komissio hyväksyy lisäksi viljelijöille maksettavat maatalouden tuotantovälineiden tuhoutumisesta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaamiseen tarkoitetut tuet, kunhan korvaus ei ole liiallinen.

⁽³⁰⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³¹⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽³²⁾ Komission valmisteluasiakirja VI/5934/86, 10.11.1986, maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävää valtiontukea sekä tällaisten riskien varalta otettujen vakuutusten maksujen kattamiseksi osittain myönnettävää valtiontukea koskevat säännöt.

⁽³³⁾ Vrt. alaviite 9.

- (67) Toisaalta suuntaviivojen 11.3 kohdan (tuki epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseksi viljelijöille) mukaisesti komissio on johdonmukaisesti katsonut, että epäsuotuisia sääoloja, kuten pakkasta, raekuuroja, hallaa, sateita ja kuivuutta, ei voida sinänsä pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina luonnonmullistuksina. Koska tällaiset tapahtumat voivat kuitenkin vahingoittaa maataloustuotantoa tai maatalouden tuotantovälineitä, komissio on hyväksynyt, että ne voidaan rinnastaa luonnonmullistuksiin, jos vahinkojen taso ylittää tietyn vähimmäismäärän, joka on vahvistettu 20 prosentiksi tavanomaisesta tuotannosta epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosentiksi muilla alueilla. Koska maataloustuotanto on luonnostaan vaihtelevaa, kyseisen vähimmäismäärän noudattaminen vaikuttaa tarpeelliselta myös sen varmistamiseksi, ettei sääolosuhteita voida käyttää tekosyynä toimintatuen maksamiselle. Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, poikkeuksellisten sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot.
- (68) Jos vahingot kohdistuvat yksivuotisiin viljelmiin, menetyksiin sovellettava 20 tai 30 prosentin vähimmäismäärä olisi määritettävä vertaamalla viljelykasvista kyseisenä vuotena saatua kokonaissatota tavanomaisena vuotena saatuun vuotuiseseen kokonaissatoon. Tavanomaisen vuoden kokonaistuotannon määrä olisi periaatteessa laskettava käyttäen kolmen edellisen vuoden keskimääristä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi. Komissio hyväksyy kuitenkin muut tavanomaisen tuotannon laskentaperusteet, esimerkiksi alueelliset viitearvot, jos se katsoo, että ne ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin. Kun tuotannonmenetys on määritetty, lasketaan maksettavan tuen määrä. Maksettava tuki ei saa liiallisten korvausten välttämiseksi ylittää määrää, joka lasketaan kertomalla tavanomaisena kautena saavutettava keskimääräinen tuotantomäärä samana kautena sovellettavalla keskihinnalla ja vähentämällä tästä tapahtuman ilmenemisvuoden tosiasiallinen tuotantomäärä kerrottuna kyseisen vuoden keskihinnalla. Tästä tuesta olisi vähennettävä mahdolliset suoraan maksetut tuet.
- (69) Menetykset olisi pääsääntöisesti laskettava yksittäisen tilan osalta erikseen. Näin on erityisesti silloin, jos tukea maksetaan paikallisesti vaikuttaneista tapahtumista johtuneiden vahinkojen korvaamiseksi. Jos epäsuotuisien sääolojen vaikutukset ovat kuitenkin olleet samat laajalla alueella, komissio hyväksyy tukien maksamisen keskimääräisten tappioiden perusteella, jos ne ovat edustavia eivätkä johda liiallisten korvausten maksamiseen yhdellekään tuensaajalle.
- (70) Jos tuotantovälineet vahingoittuvat siten, että vaikutukset kohdistuvat useammalle vuodelle (esimerkiksi hallan tuhottua osan puuistutuksista), vahingon tuottanutta tapahtumaa seuraavan ensimmäisen sadon edellisissä kohdissa esitettyä periaatetta noudattaen määritetyn todellisen prosentuaalisen menetyksen tavanomaiseen vuoteen verrattuna on oltava yli 10 prosenttia ja todellisen prosentuaalisen menetyksen kerrottuna niiden vuosien lukumäärällä, joina satoa menetetään, on oltava yli 20 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosenttia muilla alueilla.
- (71) Komissio soveltaa edellä esitettyjä arviointiperusteita vastaavasti valtiontukiin, joilla korvataan poikkeuksellisten sääolosuhteiden karjalle aiheuttamat vahingot.
- (72) Maksettavasta tuesta olisi liiallisten korvausten välttämiseksi vähennettävä vakuutus sopimusten perusteella mahdollisesti saadut korvaukset. Lisäksi olisi otettava huomioon myös tavanomaiset kustannukset, joilta viljelijä on säästynyt esimerkiksi sen takia, että satoa ei ole korjattu. Jos tällaiset kustannukset kuitenkin nousevat poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, niiden kattamiseksi voidaan myöntää lisätukea.
- (73) Poikkeuksellisten sääolosuhteiden rakennuksille ja laitteille aiheuttamien vahinkojen, esimerkiksi rakeiden lasisille kasvihuoneille aiheuttamien vahinkojen, korvaamiseen tarkoitettut tuet hyväksytään enintään 100 prosentin suuruisina todellisista kustannuksista ilman, että vahinkojen määrään sovelletaan vähimmäismääriä.
- (74) Tämän jakson mukaista tukea voidaan maksaa ainoastaan viljelijälle tai vaihtoehtoisesti tuottajien yhteenliittymälle, jonka jäsen viljelijä on. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuen määrä ei saa ylittää viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa.

Lain kattamien tapahtumien luonne ja korvaukseen oikeuttava vahingon taso

- (75) Italian lainsäädännössä mainitaan yleisesti luonnonmullistukset ja poikkeukselliset sääolosuhteet yksilöimättä niitä millään tavalla. Komissio pyysi Italian viranomaisia täsmentämään, millaiset tapahtumat oikeuttivat tietyin edellytyksin viljelijät saamaan korvauksia. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että lain kattamat tapahtumat oli yksilöity alueille ja muille asianosaisille lähetetyssä yleiskirjeessä. Sen liitteenä olevassa lomakemallissa, joka mahdollisten tuensaajien oli täytettävä aiheutuneiden vahinkojen todentamiseksi, mainittiin seuraavat tapahtumat: rakuuot, jäätyminen, pitkään jatkuneet sateet, kuivuus, poikkeuksellisen runsaat lumisateet, kaatosateet, scirocco-tuuli, maanjäristykset, trombit, halla, poikkeuksellisen kova tuuli ja myrsky merialueella.
- (76) Edellä mainituista tapahtumista ainoastaan tulvat ja maanjäristykset ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvia luonnonmullistuksia ja siten peruste korvausten myöntämiseksi vahingon laajuudesta riippumatta. Muiden tapahtumien osalta suuntaviivoissa mainitaan ainoastaan halla, rakeet, jää, sade tai kuivuus ja todetaan, että tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tilalle aiheutuneen vahingon määrän on oltava vähintään 30 prosenttia, suuntaviivoissa esitetyllä tavalla laskettuna. Suuntaviivoissa ei mainita poikkeuksellisen runsaita lumisateita, scirocco-tuulta, trombeja eikä poikkeuksellisen kovaa tuulta ja myrskyä merialueella, mutta komissio on kuitenkin joissain tapauksissa rinnastanut tällaiset tapahtumat suuntaviivoissa mainittuihin tapahtumiin⁽³⁴⁾. Kaikkien niissä mainittujen epäsuotuisien sääolojen osalta luonnonmullistuksien koettelemat maatalousyritykset ovat Italian lainsäädännön mukaan oikeutettuja korvaukseen ainoastaan siinä tapauksessa, että vahinkojen suuruus on vähintään 35 prosenttia niiden myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.
- (77) Sen paremmin laissa kuin sen selvityksenä olevassa yleiskirjeessäkään ei täsmennetä vahinkojen laskentamenetelmää. Vastauksena komission nimenomaiseen pyyntöön Italian viranomaiset antoivat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään selvityksen käytetystä laskentamenetelmästä. Kuten edellä 28—32 kappaleessa annetusta kuvauksesta ilmenee, Italian viranomaisten valitsema menetelmä tuotannonmenetysten laskemiseksi poikkeaa jossakin määrin komission ehdottamasta menetelmästä.
- (78) Komissio edellyttää, että menetysten arvo on 30 prosenttia (20 prosenttia) tavanomaisen vuoden kokonaistuotannosta, joka on laskettu käyttäen viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi, mutta Italian viranomaisten edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta vahingon tapahtumisvuonna. Italian käyttämässä menetelmässä ei näin ollen edellytetä tavanomaisen tuotannon määrittämistä viiteajanjaksolla, joka vastaa ”viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi”, jonka perusteella tavanomainen tuotanto suuntaviivojen mukaan lasketaan, ja se perustuu myös ”myyntikelpoisen bruttotuotannon” menetystä koskevaan laskelmaan. Suuntaviivojen mukaisesti komissio hyväksyy kuitenkin muut tavanomaisen tuotannon laskentaperusteet, esimerkiksi alueelliset viitearvot, jos se katsoo, että ne ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin.
- (79) Marraskuussa 2003 päivätyssä, 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä tukia koskevassa kirjeessään, Italian viranomaiset selvensivät, että laissa nro 185/92 tarkoitettujen tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi (toisin sanoen jotta tuensaajalle voitaisiin myöntää valtiontukea) menetysten määrän sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta on oltava vähintään 35 prosenttia⁽³⁵⁾, ja sen lisäksi viranomaiset ovat ilmoittaneet, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustie-

⁽³⁴⁾ Vrt. esimerkiksi valtiontuki N 173/2001 (Italia-Sardegna); C12/A/95 (Italia). Kaikki poikkeukselliset sääilmiöt, joiden osalta Italia on myöntänyt korvauksia lain nro 185/92 perusteella 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen, ja niihin liittyvät säätioteolliset tiedot: vrt. alaviite 10.

⁽³⁵⁾ Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan siinä tapauksessa, että poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittama maatalousyritys on tuottanut vain yhtä tuotetta tai lajiketta ja tilan kaikki viljelmät ovat vahingoittuneet yhtä paljon, nämä kaksi edellytystä ovat yhdenmukaiset (viljelmälle aiheutunut 35 prosentin suuruinen vahinko ja 35 prosentin suuruinen myyntikelpoisen bruttotuotannon menetys). Jos sen sijaan poikkeuksellisten sääolosuhteiden vahingoittamalla tilalla viljellään useampia tuotteita, viljelmälle (esim. maissi-) koituneen vahingon on oltava paljon suurempi kuin 35 prosenttia (esim. 80 prosenttia), jotta menetys kokonaisuudessaan, ottaen huomioon myös muut, vahingoittamattomat tuotteet (esimerkiksi vihannekset), olisi vähintään 35 prosenttia myyntikelpoisesta bruttotuotannosta.

teellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Italian viranomaisten mukaan tämä menetelmä on näin ollen täysin suuntaviivojen 11.3.2 kohdassa ⁽³⁶⁾ tarkoitettun laskutavan mukainen, koska tuen myöntämisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) ja tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

- (80) Koska viiteajanjakson tarkoituksena on taata se, että laskelmat ovat edustavia eivätkä perustu epätavallisen suuriin satoihin, on tarkasteltava sitä, tekeekö "viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi," koskevan viiteajanjakson puuttuminen Italian käyttämästä laskentamenetelmästä tosiasiallisesti tavanomaisen keskimääräisen tuotannon kannalta epäluotettavan, tarjoten siten mahdollisuuden väärinkäytöksiin ja vääristymiin. Tässä yhteydessä on otettava huomioon, että Italian viranomaisten soveltama laskutapa perustuu tilalla normaaliolosuhteissa, toisin sanoen ilman vahinkoja, saavutettavaan tuotannon tasoon. Laskentaperusteissa otetaan huomioon tilan kokonaistuotanto, josta vähennetään tilalla käytettyjen tuotteiden osuus. Tuotannon taso lasketaan sellaisten "objektiivisten" tekijöiden (tilan pinta-ala, tuotantopanokset) perusteella, jotka ovat ominaisia kyseiselle tuotantoyksikölle ja joihin eivät voi vaikuttaa kausittaiset ulkopuoliset tekijät, jotka aiheuttaisivat muutoksia tilan keskimääräiseen tuotantotasoon.
- (81) Lisäksi Italian viranomaiset ovat nimenomaisesti ilmoittaneet, että tuotannon määrän arviointi perustuu tuotantoa ja markkinahintoja koskevista, vähintään kolme vuotta kattavista tilastotiedoista taloustieteellisen kirjallisuuden nojalla laadittuun viitemateriaaliin perustuviin lausuntoihin. Toimitettujen tietojen mukaan näiden arvioiden perusteella voidaan laskea tavanomainen keskimääräinen tuotanto kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia" satovuosia (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja), ja näin ollen edustavan tuloksen saamiseksi on turhaa käyttää viitteenä "viimeksi kuluneiden kolmen vuoden keskimääräistä tuotantoa ottamatta huomioon sellaista vuotta, jolta on mahdollisesti maksettu korvausta epäsuotuisien sääolojen vuoksi". Tällä menetelmällä laskettuun tavanomaiseen tuotantoon eivät näet voi vaikuttaa ulkopuoliset tekijät, jotka voisivat johtaa epätavallisen runsaiden satojen kirjaamiseen. Lisäksi on pantava merkille, että menetys lasketaan yksittäisen tilan osalta eikä useamman tilaan sovellettavan keskiarvon perusteella, mikä saattaisi johtaa siihen, että tulos ei yksittäisille tiloille aiheutuneen menetyksen osalta olisi edustava, ja tämä saattaisi johtaa liiallisen tuen maksuun.
- (82) Italian viranomaisten marraskuussa 2003 päivätyn kirjeen mukaan se, että samalla tilalla aiemmin saman satovuoden aikana sattuneista luonnonmullistuksista aiheutuneet menetykset voidaan ottaa huomioon vahinkolaskelmassa, jos näiden tapahtumien vuoksi ei ole aiemmin maksettu tukia, merkitsee seuraavaa: 1) tukitoimenpiteiden toteuttamiseksi epäsuotuisista sääolosuhteista on joka tapauksessa aiheuduttava 35 prosentin suuruisen vahinko viljelmille (koska vain tässä tapauksessa menetystä voidaan pitää poikkeuksellisenä); 2) tuki suhteutetaan ainoastaan sellaiseen viljelmään, jolle aiheutunut vahinko on vähintään 35 prosenttia; 3) aiemmin sattuneiden epäsuotuisien luonnonilmiöiden samalle tai muille viljelmille aiheuttamat menetykset (vahingot, joiden aiheuttamien menetysten määrä on ollut vähemmän kuin 35 prosenttia) otetaan laskelmassa huomioon vain määritettäessä vahingon vaikutusta tilan myyntikelpoiseen bruttotuotantoon eikä tukeen oikeuttavia tukia lasketa kasautuvasti.
- (83) Kuten Italian viranomaiset ovat vakuuttaneet marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään, tuki lasketaan näin ollen ainoastaan niille viljelmille aiheutuneiden vahinkojen perusteella, joiden osalta vahingon vaikutus on vähintään 35 prosenttia.
- (84) Samassa kirjeessä Italian viranomaiset ovat lisäksi selventäneet, että suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti ⁽³⁷⁾ vakuutettuja viljelmiä pidetään "vahingoittumattomina" ja että vakuutetuille viljelmille aiheutunutta vahinkoa ei oteta huomioon tukea koskevassa laskelmassa.

⁽³⁶⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³⁷⁾ Vrt. alaviite 9.

- (85) Edellä esitettyjen Italian viranomaisten toimittamien tietojen ja selvitysten perusteella voidaan näin ollen päätellä, että tuotannonmenetysten laskutapa, jota Italia soveltaa korvattaessa viljelijöille epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamia vahinkoja, voidaan pitää suuntaviivojen 11.3 kohdan mukaisena, koska tuen saamisen edellyttämä vahingon vähimmäismäärä on 35 prosenttia (ei 30 tai 20 prosenttia niin kuin suuntaviivoissa edellytetään) sekä vahingoittuneista viljelmistä että myyntikelpoisesta bruttotuotannosta, ja vahingoista kärsineen tilan tavanomainen keskimääräinen tuotanto lasketaan kolmen vuoden tuotannon perusteella käyttäen viitteenä "tavanomaisia satovuosia" (toisin sanoen vuosia, jolloin ei ole ollut luonnonmullistuksia eikä epätavallisen runsaita satoja).

Tuen intensiteetti ja liian suurten korvausten mahdollisuus

- (86) Yhteisön lainsäädännön mukaan siinä tapauksessa, että edellä olevien 75—82 kappaleen edellytykset täyttyvät, viljelijöille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävä tuki voi nousta 100 prosenttiin. Missään tapauksessa myönnettävä tuki ei saa ylittää viljelijöille aiheutuneiden tosiasiallisten menetysten arvoa.
- (87) Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, että tuen määrä lasketaan niille viljelmille aiheutuneen vahingon perusteella, joiden osalta vahingon määrä on ollut vähintään 35 prosenttia (koska vahingon, jonka määrä on pienempi kuin 35 prosenttia, katsotaan kuuluvan yrityksen tavanomaisen riskin piiriin) ja että vakuutetuille viljelmille aiheutunutta vahinkoa ei suuntaviivojen 11.3.6 kohdan mukaisesti⁽³⁸⁾ oteta huomioon tukea laskettaessa. Italian viranomaiset vahvistivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että laskelmassa otettiin huomioon myös tavanomaiset kustannukset, joilta viljelijä on säästynyt esimerkiksi sen takia, että satoa ei ole korjattu.
- (88) Tarkasteltavana olevassa laissa säädetään, että tapahtumasta kärsineet viljelijät voivat päästä osalliseksi yhdestä tai useammasta laissa mainitusta tukitoimenpiteestä vahingon luonteen ja tilatyypin mukaan. Italian viranomaiset ovat myös täsmentäneet, että vaikka viljelijät voivat saada useamman tyyppistä tukea, liian suurten korvausten mahdollisuutta ei ole olemassa. Viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 ja marraskuussa 2003 päivätyissä kirjeissään täsmentäneet, että viljelmille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi myönnettävä tuki on suhteutettava vahinkoon eikä sen määrä missään tapauksessa saa ylittää i) tuotantoketjuun investoitua pääomaa (teknisin termein määriteltynä "käyttöpääoma tai satovara", joihin sisältyvät viljelijän tuotantoon käyttämät kulut: esimerkiksi lannoittamisesta, sadonkorjuusta ja tuholaiistorjunnasta sekä teknisten tuotantotarvikkeiden, kuten siementen ja lannoitteiden, hankkimisesta jne. koituvat kulut), joka on mennyt hukkaan tuotannonmenetyksen vuoksi (kuten Italian viranomaiset ovat osoittaneet, tukea ei ole suhteutettu tosiasialliseen vahinkoon, koska siinä tapauksessa se sisältäisi myös yrityksen tuottoja); ja ii) tilalle mahdollisesti aiheutuviin lisäkustannuksiin, jotka ovat välttämättömiä tuotantoketjun saattamiseksi päätökseen. Tilan rakennelmien korjaamiseen myönnettävä tuki kattaa ainoastaan osan korjaustoihin tarvittavista kustannuksista. Tukea myöntävän viranomaisen on aina varmistettava, että vahingoista myönnettävät korvaukset eivät milloinkaan ylitä itse vahingon määrää, koska muussa tapauksessa olisi kyse sääntöjenvastaisesta ansionlisästä. Lisäksi tukien maksamisesta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon muut mahdolliset julkiset tuet, jotka on myönnetty samaan tarkoitukseen kuin tarkasteltavana olevassa laissa säädetty tuki.
- (89) Edellä mainittujen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta)⁽³⁹⁾ ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten

⁽³⁸⁾ Vrt. alaviite 9.

⁽³⁹⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/92 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhailaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi. Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden vuoksi lain nro 185/92 mukaisia korvauksia myönnetään, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot, jotta komissio voisi valvoa korvausten myöntämistä suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan ⁽⁴⁰⁾ mukaisesti.

Maataloustuotteiden kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavien osuuskuntien hyväksi myönnettävät tuet (lain nro 185/92 3 pykälä)

- (90) Laissa nro 185/92 säädetään, että myös maataloustuotteiden kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavat osuuskunnat, joiden tulot ovat vähentyneet niiden jäsenille luonnonmullistuksista aiheutuneiden vahinkojen ja sitä kautta toimitusten pienenemisen seurauksena, voivat päästä osallisiksi kyseisessä laissa säädetyistä tukitoimenpiteistä ⁽⁴¹⁾. Vähentämisen on oltava vähintään 35 prosenttia viimeisten kahden vuoden toimitusten ja kaupan pidetyn tuotannon keskiarvosta.
- (91) Ennen maatalousalan valtiontukea koskevien uusien yhteisön suuntaviivojen voimaantuloa tämänkaltaiset tuet kaupan pitämistä ja jalostusta harjoittavien osuuskuntien hyväksi olivat komission vakiintuneen käytännön mukaan sallittuja ⁽⁴²⁾. Komission kanta perustui periaatteeseen, jonka mukaan viljelijät olivat pakotettuja vähentämään toimituksiaan osuuskunnille, joiden jäseniä he olivat ja jotka pitivät kaupan heidän tuotantoaan, koska tuotanto aleni epäsuotuisien sääolosuhteiden tai luonnonmullistusten seurauksena. Luonnonmullistusten koettelemat viljelijät kärsivät kaksinkertaisen vahingon. Ensinnäkin heidän satonsa oli mennyttä, ja toisaalta osuuskunnat, joiden jäseniä he olivat ja joille he yleensä toimittivat tuotantonsa, kärsivät tappioita. Pahimmassa tapauksessa viimeksi mainitut saattoivat joutua luonnonmullistuksen vuoksi supistuneiden toimitusten seurauksena toimimaan tappiollisesti, koska kiinteät kustannukset oli silti hoidettava. Suuntaviivojen tultua voimaan komissio on soveltanut tätä käytäntöä ⁽⁴³⁾ suuntaviivojen 11.3.8 kohdan mukaisesti. Mainitussa kohdassa todetaan seuraavaa: "Tämän jakson mukaista tukea voidaan maksaa ainoastaan viljelijälle tai vaihtoehtoisesti tuottajien yhteenliittymälle, jonka jäsen viljelijä on. Viimeksi mainitussa tapauksessa tuen määrä ei saa ylittää viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa."
- (92) Italian viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että osuuskunnille koitunut vahinko korvataan niiden jäseninä oleville tuottajille. Näin ollen mainitun vahingon vuoksi osuuskunnalle jo maksettua tukea ei myönnetä jäsenenä olevalle tuottajalle. Toimitettujen täsmennysten mukaan tuki lasketaan tuottajalle aiheutuneesta vahingosta, joka on johtanut toimitettujen tuotteiden vähenemiseen ja jota kaupan pitämisen tuottama tulo ei ole korvannut. Italian viranomaiset katsovat, että tuen myöntämisessä noudatettava menettely takaa suuntaviivojen 11.3.8 kohdan noudattamisen, koska tuen kokonaismäärä (joka on suoraan viljelijälle maksetun tuen ja osuuskunnalle viljelijän velvoitteiden kattamiseksi maksetun tuen yhteismäärä) ei ylitä viljelijälle aiheutunutta tosiasiallista vahinkoa.
- (93) Edellä esitetyn perusteella ei ole syytä jättää jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavia osuuskuntia, joille tällaisia tukia on myönnetty niiden jäseninä olevien tuottajien puolesta ja sellaisten tukien asemesta, jotka olisi voitu myöntää suoraan tuottajille, osattomiksi laissa säädetyistä eduista.

⁽⁴⁰⁾ Suuntaviivojen 11.2.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "— — komissio arvioi 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä tukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti — —". Suuntaviivojen 11.3.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot."

⁽⁴¹⁾ Viisivuotiset korkotukilainat, joiden määrä suhteutetaan kiinteisiin ylläpitokustannuksiin ja rajataan tiettyyn prosenttiosuuteen tulonmenetyksestä. Vrt. tämän päätöksen 36 kohdan e alakohta.

⁽⁴²⁾ Vrt. esimerkiksi valtioneuvoston päätös N 877/95 ja valtioneuvoston päätös N 435/95.

⁽⁴³⁾ Vrt. esimerkiksi valtioneuvoston päätös N 679/2001 (Italia-Bolzano); valtioneuvoston päätös N 250/2002 (Italia-Bolzano); valtioneuvoston päätös N 301/2002 (Italia-Trento).

- (94) Edellä mainittujen näkökohtien perusteella voidaan päätellä, että lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ⁽⁴⁴⁾ mukaiset tuet, joiden tarkoituksena on korvata maataloustuotteiden jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittaville osuuskunnille luonnonmullistusten ja epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamia vahinkoja, ovat suuntaviivojen 11.3.8 kohdan mukaisia ja että ne on myönnetty osuuskunnille niiden tuottajina toimivien jäsenten puolesta ja sellaisten tukien sijasta, jotka olisi voitu myöntää suoraan tuottajille, ja että niiden voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti. Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki yksittäiset tuet, jotta komissio voisi vakiintuneen käytännön mukaisesti valvoa tämäntyyppisten tukien myöntämistä ⁽⁴⁵⁾.

Eläintautien torjumiseen myönnettävät tuet (lain nro 185/92 6 pykälä)

- (95) Lain nro 185/92 6 pykälässä sallitaan yleisesti, että tuottajien yhteenliittymät voivat päättää tulotuen myöntämisestä eläintaudeista kärsineille tiloille. Toimenpiteiden yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, joita ei ole täsmennetty kyseisessä pykälässä, oli määrä vahvistaa maatalousministeriön antamassa erillisessä säädöksessä. Tältä osin laissa nro 185/92 ei säädetä välittömän suoran tuen myöntämisestä viljelijöille, koska asia kuuluu edellä tarkoitettujen säädöksen soveltamisalaan. Tämän vuoksi lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

18 päivänä maaliskuuta 1993 annettu ministeriön säädös nro 100460

- (96) Säädöksessä vahvistetaan lain nro 185/92 6 pykälässä yleisluonteisesti määriteltyjen toimenpiteiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, minkä vuoksi säädös kuuluu perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.
- (97) Uusien maatalousalan valtiontukea koskevien suuntaviivojen tultua voimaan, jotta eläintautien torjunnan tukea voitaisiin myöntää suuntaviivojen 11.4 kohdan mukaisesti, tuen on noudatettava neljää edellytystä:
- (98) 1) Tautien on oltava sellaisia, että viranomaisten on puututtava niihin. Yhteisön tai jäsenvaltioiden tasolla on oltava lakien, asetusten tai hallinnollisten toimenpiteiden muodossa vahvistetut säännökset, joiden perusteella toimivaltaiset kansalliset viranomaiset puuttuvat kyseiseen ongelmaan, ja tukitoimenpiteiden on oltava osa asianmukaista kyseisen taudin ennaltaehkäisyyn, valvontaan tai hävittämiseen tähtäävää ohjelmaa, joka toteutetaan yhteisön, jäsenvaltioiden tai alueiden tasolla (suuntaviivojen 11.4.2 kohta);
- (99) 2) Tukitoimenpiteiden on oltava ennalta ehkäiseviä tai korvaavia tai näiden kahden yhdistelmiä (suuntaviivojen 11.4.3 kohta);
- (100) 3) Tukitoimenpiteiden on oltava yhteisön eläinlääkintää koskevan lainsäädännön mukaisia (suuntaviivojen 11.4.4 kohta);
- (101) 4) Tukea voidaan myöntää enintään 100 prosenttia tosiasiallisista kustannuksista eikä tuen maksu saa johtaa liian suuriin korvauksiin (suuntaviivojen 11.4.5 kohta).

⁽⁴⁴⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/1992 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun säädöksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla nro 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

⁽⁴⁵⁾ Vrt. alaviite 43.

- (102) Lisäksi uusien suuntaviivojen mukaan tuen määrästä on liiallisen maksamisen välttämiseksi vähennettävä mahdolliset maksut, esimerkiksi vakuutusmaksut, samoin kuin määrätään 11.2.2 kohdassa.
- (103) Ministeriön säädöksessä tarkoitettua tukea myönnetään yksinomaan silloin, kun on kyse eläintau-
deista, joiden osalta on säädetty suu- ja sorkkatautia sekä muita eläintauteja koskevista torjuntatoi-
menpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 1988 annetun lain nro 218 mukaisesta pakollisesta torjuntaohjel-
masta. Tuki kattaa ainoastaan sen ajanjakson, jonka karjankasvatustoiminta on keskeytyksissä pakol-
lisen teurastuksen vuoksi, ja sen kesto on rajattu enintään kolmeen tai kuuteen kuukauteen. Toimen-
pide on luonteeltaan korvaava, koska sen tarkoituksena on korvata tuottajille taudin hävittämisohe-
jelman mukaisesta karjan pakollisesta teurastamisesta aiheutuneet tulonmenetykset. Toimenpiteet
ovat voimassa olevan yhteisön lainsäädännön mukaisia. Tuki ei voi johtaa liian suuriin korvauksiin,
koska sen määrä ei saa ylittää 40:tä prosenttia teurastetun eläinlajin myyntikelpoisesta bruttotuotan-
nosta.
- (104) Italian viranomaiset ovat marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään lisäksi vakuuttaneet, että jos
toimenpide toteutetaan myöhemmin, viranomaiset varmistavat, ettei tukea makseta liikaa sen vuoksi,
että tuki kasautuu muiden samaan tarkoitukseen myönnettävien julkisten tukien kanssa ja että
mahdolliset vakuutusmaksut vähennetään tuen määrästä.
- (105) Edellä mainittujen seikkojen perusteella voidaan todeta, että ministeriön säädöksessä nro 100460
tarkoitettuja tukia voidaan pitää sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisina. Näin ollen niitä
voidaan pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna yhteismarkki-
noille soveltuvana tukena.

Tuet aktiivista varautumista koskeville aloitteille (lain nro 185/92 8 pykälä)

- (106) Lain nro 185/92 8 pykälässä vahvistetaan tuen määräksi 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista
aktiivista varautumista koskeviin aloitteisiin liittyvien investointien osalta, mukaan luettuina suoja-
verkot raekuuroja vastaan, ja 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista investoinnin avulla toteu-
tettujen laitteiden käytön ja kunnossapidon osalta. Investointien tarkoituksena on ehkäistä epäsuotui-
sien sääolosuhteiden ja muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamat vahingot. Italian viran-
omaisten toimittamien tietojen mukaan kyseisiä investointeja on pidettävä vaihtoehtoisina ratkai-
suina passiivista varautumista (vakuutukset) koskeville aloitteille silloin, kun ne osoittautuvat kannat-
tavammiksi ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisemmiksi kuin vastaavat passiiviseen varautumiseen
liittyvät kustannukset.
- (107) Huolimatta 8 pykälässä säädettyjen tukien tarkoituksesta niitä ei voida arvioida maataloustuotannolle
tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettuja tukia
koskevan suuntaviivojen 11 kohdan määräysten perusteella. Nämä määräykset koskevat näet
ainoastaan luonnonmullistusten aiheuttamista menetyksistä jälkikäteen maksettavia korvauksia ja
mahdollisten riskien varalta etukäteen otettavia vakuutuksia. Edellä mainituissa suuntaviivoissa ei ole
määräyksiä, jotka koskisivat Italian viranomaisten lain nro 185/92 8 pykälän osalta esittämien, aktii-
vista varautumista koskeviin aloitteisiin myönnettävän tuen kaltaista tukea.
- (108) Tämän vuoksi kyseisessä pykälässä tarkoitettuja tukia onkin arvioitava maatalojen investointeihin liit-
tyviin tukiin, toisin sanoen maatalouden alkutuotannon investointeihin, sovellettavien sääntöjen
perusteella, joista 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen on määrätty suuntaviivojen 4.1 kohdassa.
- (109) Suuntaviivojen 4.1.1.1 kohdassa määrätään erityisesti, että investoinnin päämääränä pitäisi olla
vähintään yksi seuraavista tavoitteista: tuotantokustannusten alentaminen, tuotannon parantaminen
ja uudelleen suuntaaminen, laadun parantaminen, luonnonympäristön, hygieniaoolosuhteiden ja
eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten tason turvaaminen ja parantaminen tai maatalon
toimintojen monipuolistaminen. Investointitukien, joilla ei pyritä yhteenkään näistä tavoitteista, erityisesti
pelkkiin korvaaviin investointeihin tarkoitettujen tukien, jotka eivät millään tavalla paranna maata-
louden tuotantoedellytyksiä, ei voida katsoa helpottavan alan kehitystä, eivätkä ne sen vuoksi kuulu
perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen soveltamisalaan.

- (110) Suuntaviivojen 4.1.1.2 kohdan mukaan julkinen tuki saa olla tukikelpoisen investoinnin määrästä enintään 40 prosenttia tai epäsuotuisilla alueilla enintään 50 prosenttia, kuten maaseudun kehittämisestä annetun asetuksen ⁽⁴⁶⁾ 17 artiklassa säädetään. Nuorten viljelijöiden viiden vuoden kuluessa toiminnan aloittamisesta tekemien investointien osalta tuen enimmäismäärä on kuitenkin nostettu 45 prosenttiin tai epäsuotuisilla alueilla 55 prosenttiin.
- (111) Suuntaviivojen 4.1.1.3 kohdan mukaan investointitukea voidaan myöntää ainoastaan maataloille, jotka pystyvät osoittamaan taloudellisen elinkelpoisuutensa tilan tulevaisuudennäkymistä tehtävällä arvioinnilla ⁽⁴⁷⁾ ja joiden viljelijällä on riittävä ammattitaito ja pätevyys. Tilan on täytettävä ympäristöä, hygieniatasoa ja eläinten hyvinvointia koskevat yhteisön vähimmäisvaatimukset. Jos investoinnit kuitenkin tehdään hiljattain käyttöön otettujen ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, näiden uusien vaatimusten täyttämiseen voidaan myöntää tukea.
- (112) Suuntaviivojen 4.1.1.4 kohdan mukaan tukea ei myönnetä investointeihin, jotka johtaisivat sellaisen tuotannon lisäämiseen, jolle ei ole mahdollista löytää tavanomaisia markkinoita. Tavanomaisten markkinoiden olemassaolo arvioidaan ottaen riittävässä määrin huomioon kyseiset tuotteet, investointityypit ja nykyiset sekä ennakoituvat toimintamahdollisuudet. Mahdolliset tuotantorajoitukset tai yhteisissä markkinajärjestelyissä yhteisön tuelle asetetut rajoitukset on myös otettava huomioon. Jos yhteiseen markkinajärjestelyyn sisältyviä tuotantoa tai yhteisön tukea koskevia rajoituksia sovelletaan yksittäisiin viljelijöihin, maataloihin tai tuotantolaitoksiin, tukea ei saa myöntää investointeihin, jotka lisääisivät tuotantoa niin, että se ylittäisi kyseiset rajoitukset.
- (113) Suuntaviivojen 4.1.1.5 kohdan mukaan tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista, uusien koneiden ja laitteiden hankintaa ⁽⁴⁸⁾, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, yleiskuluja kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkioita, toteutettavuustutkimuksia sekä patenttien ja käyttö lupien hankintakuluja, jotka käsittävät enintään 12 prosenttia edellä mainituista kustannuksista, maanhankintaa, mukaan luettuina oikeudelliset kustannukset, verot ja maan rekisteröinnistä aiheutuvat kustannukset. Suuntaviivojen 4.1.1.8 kohdan mukaan tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä ei saa ylittää jäsenvaltion maaseudun kehittämisestä annetun asetuksen 7 artiklan mukaisesti asettamaa tukikelpoisten kokonaisinvestointien enimmäismäärää.
- (114) Suuntaviivojen 4.1.1.9 kohdan mukaan komissio soveltaa tässä jaksossa esitettyjä sääntöjä vastaavasti myös investointeihin, jotka kohdistuvat maatalouden alkutuotantoon ja jotka eivät ole viljelijöiden tekemiä, esimerkiksi tuottajaryhmien hankkiessa laitteita yhteiskäyttöön.
- (115) Lain nro 185/92 8 pykälän mukaiset tuet on yleisesti määritelty passiivisen varautumisen (vakuutus) vaihtoehtona olevien aktiivista varautumista koskevien aloitteiden tueksi. Italian viranomaisia on kehoitettu kuvailemaan ja toimittamaan esimerkkejä sellaisista investoinneista, jotka olisivat tämän määritelmän mukaisia. Italian viranomaiset esittivät 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä yleisesti ainoana esimerkkinä mahdollisista investoinneista suojaverkot raekuuroja vastaan ja ilmoittivat samalla, ettei tämän tyyppisiä investointeja ollut soveltuvan teknologian puutteen vuoksi tosiasiaa koskaan toteutettu.

⁽⁴⁶⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 (EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80); asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70).

⁽⁴⁷⁾ Tukea ei voida myöntää taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille, ellei myönnettävä tuki täytä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa säädettyjä edellytyksiä.

⁽⁴⁸⁾ Käytettyjen laitteiden hankintaa voidaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pitää tukikelpoisena, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät samanaikaisesti: laitteen myyjän antamassa ilmoituksessa vahvistetaan laitteen tarkka alkuperä ja se, ettei laite ole vielä saanut kansallista tai yhteisön tukea; laitteen hankinnasta koituu erityistä etua ohjelmalle tai hankkeelle taikka se on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi (uusia laitteita ei ole sillä hetkellä saatavilla, joten hankkeen moitteeton toteutuminen vaarantuu); kustannukset ovat pienemmät (ja näin ollen myös tuen määrä) verrattuna saman laitteen uutena hankkimisesta aiheutuviin kustannuksiin, ja kustannus-hyötysuhde säilyy hyvänä; käytettyinä hankittujen laitteiden on oltava teknisiltä ja/tai teknologialtaan ominaisuuksiltaan hankkeen vaatimuksia vastaavia.

- (116) Tarkasteltavana olevan tuen myöntämiseen ei sovelleta mitään edellä luetelluista suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaista edellytyksistä. Lisäksi on muistutettava, että lain nro 185/92 8 pykälässä vahvistetaan näiden investointien osalta tuen enimmäismääräksi 80 prosenttia. Alkutuotannon investointien osalta komissio sallii korkeintaan 40 prosentin tuen tavanomaisilla alueilla ja 50 prosentin tuen investoinneille neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/99 17 artiklassa tarkoitetuilla epäsuotuisilla alueilla. Italian viranomaisten määrittämä 80 prosentin tuki ylittää näin ollen komission salliman enimmäismäärän.
- (117) Komissio katsoo sen vuoksi, että lain nro 185/92 8 pykälässä tarkoitettua aktiivista varautumista koskeville aloitteille myönnettävään enintään 80 prosentin tukeen ei voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyistä poikkeuksista, eikä se sovellu yhteismarkkinoille.
- (118) Lain nro 185/92 8 pykälässä säädetään lisäksi, että edeltävissä kohdissa mainituista varoista voidaan rahoittaa laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin myönnettävää tukea, joka on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Komissio kehotti 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessään Italian viranomaisia perustelemaan tämän tuen myöntämistä, sillä sen voitiin päätellä olevan tilojen tavanomaisesta toiminnasta aiheutuneisiin kuluihin tarkoitettua tukea. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että tarkoitettu aktiivinen varautuminen oli luonteeltaan kollektiivista ja että yhteenliittymien tai muiden yhdistysten oli vastattava siitä. Kulujen ei ollut tarkoitus joutua yksittäisten tilojen maksettaviksi. Oli säädetty, että tuen taso, 50 prosenttia, vastaisi vakuutusten osalta maksettavaa tukea.
- (119) Italian viranomaisten vastauksessa vahvistetaan, että 50 prosentin tuki on tosiasiallisesti tarkoitettu näillä investoinneilla epäsuotuisien sääolosuhteiden varalta hankittujen laitteiden käytöstä ja kunnossapidosta aiheutuviin kustannuksiin. Se, että tuki myönnetään yhteenliittymille ja ne hallitsevat sitä, ei ole merkityksellistä, koska lopulliset tuensaajat ovat kuitenkin viljelijöitä, jotka hyötävät aktiiviseen varautumiseen hankituista laitteista. Sen vuoksi tuen tarkoitus on pelkästään vähentää viljelijöiden normaaleja tilan jokapäiväiseen hallintoon liittyviä toimintakuluja (mukaan luettuina tilan rakenteiden ylläpito ja niihin liittyvät investoinnit) koko tukikauden ajan. Tuet, joilla rahoitetaan viljelijöille normaalisti aiheutuvia kustannuksia, ovat määritelmän mukaan toimintatukea⁽⁴⁹⁾, toisin sanoen tukea, josta aiheutuva taloudellinen hyöty on kestoaltaan hyvin rajoitettu. Tällaisella tuella ei ole rakenteellista vaikutusta alan kehitykseen, eikä sitä voida pitää tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen tarkoitettuna tukena. Tämän vuoksi voidaan päätellä, ettei tällaiseen tukeen voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyistä poikkeuksista, eikä se sovellu yhteismarkkinoille.
- (120) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ja myöhemmin marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä vahvistaneet, että lain nro 185/92 8 pykälän mukaisia aktiivista varautumista koskeville aloitteille myönnettäviä tukia ei ole koskaan toteutettu.

Vakuutus sopimuksiin myönnettävät tuet (presidentin asetus (17.5.1996) nro 324, jonka säännöksillä korvataan lain nro 185/92 9 pykälä)

- (121) Lain nro 185/92 9 artiklassa vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti uudesta kansallisesta solidaarisuusrahastosta voidaan myöntää tukea vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin.
- (122) Italian viranomaiset ovat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä täsmentäneet, että vakuutustukea koskeva lain nro 185/92 9 pykälä on korvattu 17 päivänä toukokuuta 1996 annetulla presidentin asetuksella nro 324 (maalouden vakuutustuesta 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 9 pykälän korvaamisesta).

⁽⁴⁹⁾ Ks. yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, 8.6.1995 antama tuomio (Kok. 1995, s. 1675) ja suuntaviivojen 3.5 kohta.

- (123) Italian viranomaisten mukaan asetus annettiin vakuutustukea koskevan kansallisen lainsäädännön saattamiseksi yhteisön lainsäädännön mukaiseksi. Presidentin asetuksessa nro 324/96 säädetään nimenomaisesti tuettujen vakuutusten vakuutus sopimuksista. Tällaisia sopimuksia koskeva valtiontuki voi olla korkeintaan 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja se voidaan korottaa enintään 65 prosenttiin erityisen riskialttiin ilmaston alueilla.
- (124) Erityisesti presidentin asetuksessa nro 324 (17.5.1996) viitataan kolmenlaisiin vakuutus sopimuksiin:
- a) raekuuron, hallan, jäätyminen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmälle aiheuttamien vahinkojen korvaaminen (1 pykälän 2 momentin a alakohta);
 - b) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan rakennelmille ja tietyille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseisten ilmiöiden vaikutus tilan tuotannon arvoon ylittää tavanomaisen riskitason. Vakuutus sopimukset voivat koskea myös suoraan poikkeuksellisiin sääolosuhteisiin sidoksissa olevien kasvitautien aiheuttamia vahinkoja, tuotannon laadun vahingoittumista sekä eläintautien aiheuttamia vahinkoja (1 pykälän 2 momentin b alakohta);
 - c) kaikkien poikkeuksellisten sääolosuhteiden tilan pääasiallisille viljelmille aiheuttamien vahinkojen korvaaminen silloin, kun kyseiset ilmiöt vahingoittavat tuotantoa tavanomaista enemmän (1 pykälän 2 momentin c alakohta).
- (125) Presidentin asetuksessa nro 324 (17.5.1996) ei esitetä edellytyksiä, joita eri vakuutus sopimustyyppien olisi noudatettava, jotta niihin voitaisiin myöntää tukea ⁽⁵⁰⁾. Yritysten tavanomaisen riskin (joka on ilmoitettu presidentin asetuksen nro 324 1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitetuissa vakuutus sopimuksissa) osalta Italian viranomaiset ovat selvittäneet 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että sen suuruudeksi on yleensä vahvistettu 10—15 prosenttia. Tämän selvityksen ja presidentin asetuksen sanamuodon perusteella on siten mahdollista, että kaikki asetuksessa mainitut sopimukset koskevat vakuutuksia, jotka eivät kata myös perustamissopimuksen 87 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten tai niihin rinnastettavien tapahtumien riskiä. Lisäksi asetuksen sanamuodosta voidaan päätellä, että kaikkiin presidentin asetuksessa 324/96 lueteltuihin vakuutus sopimustyypeihin voitaisiin tosiasiallisesti soveltaa asetuksen mukaista 50 prosentin tukea (65 prosenttia erityisen riskialttiin ilmaston alueilla).
- (126) Lisäksi presidentin asetuksessa viitataan ainoastaan valtion vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myöntämän tuen enimmäismäärään, eikä siinä täsmennetä, koskevatko nämä enimmäismäärät tämäntyyppiseen toimenpiteeseen myönnettäviä tukia. Asetuksessa ei viitata lainkaan toimenpiteiden kasautumiseen samaan tarkoitukseen myönnettävien julkisista varoista maksettavien alueellisten tai maakunnallisten tukien kanssa. Näin ollen ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että asetuksessa säädetty 50 prosentin (tai 65 prosentin) taso voidaan ylittää enemmän kuin yhteisön lainsäädännön säännösten mukaan on sallittua — kunhan muita tämäntyyppisen tuen myöntämisen edellytyksiä noudatetaan.
- (127) Suuntaviivojen tultua voimaan vakuutus sopimusten kustannuksiin myönnettäviä tukia on arvioitu suuntaviivojen 11.5 kohdan (tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen) perusteella, ja siinä todetaan, että monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön luonnonmullistusten aiheuttamista menetyksistä jälkikäteen maksettavien korvausten vaihtoehtoksi tukijärjestelmiä, joilla kannustetaan viljelijöitä ottamaan vakuutuksia kyseisten tapahtumien varalta. Erityisesti suuntaviivojen 11.5.1 kohdan mukaisesti 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta tehtyjen vakuutus sopimusten mukaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin voidaan komission johdonmukaisesti noudattaman periaatteen mukaisesti maksaa enintään 80-prosenttista tukea.

⁽⁵⁰⁾ Italian viranomaiset selittivät 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että kolmen erilaisen vakuutuksen kattavuuden ero on se, että kohdassa a) tarkoitettut sopimukset koskevat yksittäisten poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä yksittäisellä tilalla, kohdassa b) tarkoitettut sopimukset koskevat useampien poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä yksittäisen tilan ja sen rakenteiden osalta, ja kohdassa c) tarkoitettut sopimukset koskevat useampien poikkeuksellisten sääolosuhteiden riskiä useammilla tiloilla.

- (128) Jos vakuutus kattaa myös muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista. Komissio tutkii tapauskohtaisesti muut tukitoimenpiteet, jotka liittyvät luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien varalta otettuihin vakuutuksiin, erityisesti jälleen-vakuutusjärjestelmät ja muut tukitoimenpiteet, joilla erityisen riskialttiiden alueiden tuottajia tuetaan.
- (129) Suuntaviivojen 11.5.3 kohdassa määrätään lisäksi, että vakuutusmaksujen suorittamiseen myönnettävä tuki ei saa muodostaa estettä vakuutuspalvelujen sisämarkkinoilla tapahtuvalle toimelle. Näin tapahtuisi, jos esimerkiksi mahdollisuudet myöntää vakuutuksia rajoittaisivat ainoastaan yhteen yhtiöön tai yhtiöryhmään tai jos tuen saamisen edellytyksenä olisi vakuutuksen ottaminen kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.
- (130) Jotta edellä esitetyt suuntaviivat ymmärrettäisiin paremmin, on muistettava, että näiden suuntaviivojen mukaan epäsuotuiset sääolot, kuten halla, rakeet, jää, sade tai kuivuus voidaan rinnastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin ainoastaan, jos niiden aiheuttama vahinko on vähintään 30 prosenttia (epäsuotuisilla alueilla 20 prosenttia) tavanomaisesta tuotannosta, joka lasketaan suuntaviivoissa täsmennettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Näiden arviointiperusteiden mukaan niihin vakuutuksiin, jotka kattavat ainoastaan perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen luonnonmullistukset ja hallan, rakeiden sekä sateen kaltaiset sääilmiöt, jotka ovat rinnastettavissa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, voidaan soveltaa tukea, jonka määrä on 80 prosenttia. Niihin vakuutuksiin, jotka kattavat mainittujen riskien lisäksi myös sellaisia riskejä, jotka eivät täytä edellytyksiä, joiden nojalla ne voitaisiin rinnastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, tukea voidaan myöntää enintään 50 prosenttia. Vakuutuksiin, jotka kattavat pelkästään vahingot, jotka aiheutuvat tapahtumista, jotka eivät ole rinnastettavissa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, ei voida myöntää tukea ⁽⁵¹⁾.
- (131) Edellä mainittuja ja presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 1 pykälän 2 momentin mukaisia sopimuksia on näin ollen tarkasteltava suuntaviivojen 11.5 kohdan määräysten perusteella. Kutakin vakuutussovimustyyppiä arvioidaan erikseen.

1 pykälän 2 momentin a alakohdassa tarkoitettujen sopimukset

- (132) Presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaan on mahdollista myöntää tukea sellaisten vakuutussovimusten maksuihin, jotka kattavat raekuuron, hallan, jääty-misen tai muun poikkeuksellisen sääilmiön tietyille viljelmälle aiheuttamat vahingot. Kyseisessä pykälässä ei mainita perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luonnonmullistuksia tai muita poikkeuksellisia sääilmiöitä. Epäsuotuisien sääolosuhteiden osalta pykälässä ei täsmennetä, kattavatko kyseiset vakuutussovimukset sellaiset riskit, jotka täyttävät vaaditut edellytykset niiden rinnastamiseksi perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin (vähintään 30 prosentin tappiot normaaleilla alueilla ja 20 prosentin tappiot epäsuotuisilla alueilla). Laissa ei täsmennetä vahingon vähimmäismäärää, josta alkaen vakuutusoturva kattaa vahingon. Tämän perusteella voidaan päätellä, että 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaan viljelijät voivat saada tukea erilaiset sääriskit kattavien vakuutussovimusten vakuutusmaksujen maksamiseen riippumatta kärsimiensä tosiasiallisten tappioiden laajuudesta.
- (133) Saadakseen paremman käsityksen edellä mainitusta seikasta komissio pyysi 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia nimenomaisesti täsmentämään, koskivatko tämän tyyppisille vakuutussovimuksille myönnettävät tuet raekuurojen, hallan ja muiden epäsuotuisien sääolosuhteiden aiheuttamien vahinkojen kattamiseksi tehtyjä vakuutusjärjestelyitä riippumatta kyseisten tapahtumien aiheuttamien vahinkojen laajuudesta vai käynnistykö korvaamisen menettely vasta tietyn vähimmäismäärän ylittymisen jälkeen. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että vakuutusmarkkinoiden vapautumisen ja osapuolten keskinäisen sopimisen vapauden vuoksi heidän ei ollut mahdollista määrittää korvaukseen oikeuttavan vahingon vähimmäismäärää. Osapuolten välillä solmittujen vakuutussovimusten kokemukseräinen tarkastelu osoitti, että tämä vähimmäismäärä oli yleensä 10—15 prosenttia.

⁽⁵¹⁾ Tällä hetkellä voimassa olevien säädösten mukaan tällaisiin vakuutuksiin voitiin myöntää tukea korkeintaan 30 prosenttia, alenevasti kymmenen vuoden ajan. Vrt. asiakirjakokonaisuutta C 12/A/95 koskeva päätös.

- (134) Koska Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet tarkempaa vastausta tai muita tietoja, voidaan olettaa, että presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin a alakohdan mukaisten tukien myöntämiselle ei ollut asetettu erityisiä edellytyksiä ja että periaatteessa tukea on näin ollen voitu myöntää mihin tahansa vakuutukseen, joka kattaa epäsuotuisat sääolosuhteet riippumatta tapahtuman aiheuttaman vahingon tosiasiallisesta laajuudesta.
- (135) Tällaiset vakuutus sopimukset eivät saatavilla olevien tietojen perusteella näin ollen täytä suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia tukikelpoisuuden edellytyksiä. Siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, tukea ei saa myöntää. Jos vakuutus sopimukset kattavat myös edellä mainittujen tapahtumien aiheuttamat vahingot, tukia voidaan myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.

1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitettut sopimukset

- (136) Presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin b alakohdassa ja 1 pykälän 2 momentin c alakohdassa käsitellään vakuutus sopimuksia, jotka kattavat useampien sääilmiöiden aiheuttamat vahingot silloin kun niiden vaikutus tuotannon arvoon on tavanomaista suurempi. Tekstissä ei viitata perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin tai muihin poikkeuksellisiin tapahtumiin. Sen toteamiseksi, täyttävätkö tällaiset vakuutus sopimukset suuntaviivojen 11.5 kohdan edellytykset, onkin varmistettava, että ne liittyvät perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin tai muihin poikkeuksellisiin tapahtumiin rinnastettavissa oleviin epäsuotuisiin sääolosuhteisiin.
- (137) Saadakseen paremman käsityksen edellä mainitusta seikasta komissio pyysi 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia täsmentämään "tavanomaista suuremman vaikutuksen" käsitettä, jota ei ollut esitetty määrällisesti sen paremmin laissa kuin yleiskirjeessäkään. Italian viranomaiset ilmoittivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että ilmaisu "tavanomaista suurempi vaikutus" viittaa vahinkojen korvaamiseen ainoastaan silloin, kun ne ylittävät tietyn kynnyksen, joka vastaa tuottajan omalla vastuulla olevaa tavanomaista riskiä. Italian viranomaisten mukaan tavanomainen yritystoimintaan liittyvä riski on 10—15 prosenttia, joskin se saatetaan joissakin vakuutus sopimuksissa kustannusten hillitsemiseksi vahvistaa myös sitä korkeammaksi. Missään asiakirjassa ei kuitenkaan ole tätä koskevia erityismääräyksiä.
- (138) Koska Italian viranomaiset eivät antaneet tämän täsmällisempää vastausta eivätkä toimittaneet lisätietoja, presidentin asetuksen nro 324/96 1 pykälän 2 momentin b ja c alakohdassa tarkoitettujen vakuutus sopimusten kattamia sääilmiöitä ei saatavilla olevien tietojen perusteella voida rinnastaa perustamissopimuksen 87 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmullistuksiin, koska ne eivät tältä osin täytä suuntaviivojen 11.3 kohdan edellytyksiä. Siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, tukea ei saa myöntää. Jos sopimukset kattavat myös edellä mainittujen tapahtumien aiheuttamat menetykset, tukea voidaan myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
- (139) Presidentin asetuksessa nro 324/96 säädetään, että vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin myönnettävä valtiontuki on 50 prosenttia tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, jotka lasketaan edellä 47 kappaleessa esitetyllä tavalla. Tuki voidaan korottaa 65 prosenttiin sellaisten alueiden osalta, joiden ilmasto on erittäin riskialtis. Mitään tietoa maksettavan tuen enimmäismäärästä valtiontuen kasautuessa muiden julkisten elinten myöntämän tuen kanssa ei ole toimitettu.

- (140) Komissio kehotti 19 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyssä kirjeessä Italian viranomaisia ilmoittamaan maksettavan tuen enimmäismäärän. Italian viranomaiset vastasivat 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä, että valtiontuki on 50 prosenttia ja sitä voidaan korottaa 65 prosenttiin ilmastoltaan erittäin riskialttiilla alueilla. Yleensä valtiontuki vaihtelee 30 prosentista 40 prosenttiin. Niissä tapauksissa (tapauksia oli Italian viranomaisten mukaan vain vähän), joissa alueellista tukea oli maksettu — kuten Trenton provinssissa — enintään 25–30 prosenttia, julkisen tuen kokonaismäärä ei ylittänyt 65:tä prosenttia. Italian viranomaiset ilmoittivat 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen myönnettyjä valtiontukia koskevassa, marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä, että korotettua, enintään 65 prosentin tukea ei ole koskaan sovellettu. Samassa kirjeessä toimivaltaiset viranomaiset ilmoittivat, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000–2003. Maatalousministeriön saamista tiedoista kävi kuitenkin ilmi, että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen tosiasiallisista kustannuksista. Niissä tapauksissa, joissa tukea on maksettu luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien tapahtumien aiheuttamat menetykset kattaviin vakuutuksiin (jolloin tuki saattoi olla suurempi kuin 50 prosenttia), tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa ⁽⁵²⁾.
- (141) Edellä olevassa 135 ja 138 kappaleessa komissio päätelee, että presidentin asetuksen nro 324/96 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) 1 pykälän 2 momentin a, b ja c alakohdassa tarkoitetut vakuutus sopimustyytit eivät saatavilla olevien tietojen perusteella täytä suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia tukikelpoisuuden edellytyksiä, koska näyttää siltä, että periaatteessa viljelijät voisivat saada tukea sellaisten vakuutusten vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin, jotka kattavat kaikenlaiset sääilmiöt, riippumatta korvauksen myöntämisen edellytyksenä olevasta vahingon määrästä, ja että sen vuoksi tukia tällaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin ei voida myöntää. Toimivaltaisilta viranomaisilta ei saatu täsmällisiä tietoja, mutta siltä osin kuin nämä sopimukset kattavat myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset, tukia voidaan kuitenkin myöntää korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
- (142) Edellä esitetyn perusteella komissio päätelee, että Italian presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) mukaisesti vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin myöntämät tuet, siltä osin kuin vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, eivät sovellu yhteismarkkinoille eikä niihin voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyistä poikkeuksista.

IV PÄÄTÖS

- (143) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella 14 päivänä helmikuuta 1992 annetun lain nro 185 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ⁽⁵³⁾ ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.

⁽⁵²⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

⁽⁵³⁾ Kuten edellä on todettu, lain nro 185/92 3 pykälän 2 momentti, jossa luetellaan maataloille myönnettävät tukityypit, on 17 päivästä syyskuuta 2002 alkaen kokonaan korvattu 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälällä (poikkeuksellisten sääolosuhteiden koettelemien maataloustilojen hyväksi toteutettavat hätätoimenpiteet), joka siirrettiin lainsäädäntöön 13 päivänä marraskuuta annetulla lailla 256. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan tätä toimenpidettä valtiontuen nro NN 145/02 (entinen N636/02) yhteydessä, eikä tämä päätös koske sitä.

- (144) Sen jälkeen kun tämä päätös on annettu tiedoksi Italialle, Italian viranomaisten on myönnettävien tukien osalta ilmoitettava tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden perusteella lain nro 185/92 mukaista korvausta maksetaan, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset tiedot, jotta komissio voisi arvioida myönnettäviä tukia maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan ⁽⁵⁴⁾ mukaisesti. Tämän päätöksen tiedoksi antamisesta alkaen Italian viranomaisten on lisäksi ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki lain nro 185/92 3 pykälän mukaiset maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupanpitämisen aloilla toimiville osuuskunnille myönnettävät tuet, koska vakiintuneen käytännön mukaisesti komissio tutkii tämäntyyppiset tuet tapauskohtaisesti.
- (145) Maaliskuun 18 päivänä 1993 annetun ministeriön säädöksen nro 100460 mukaisesti täytäntöön pannussa lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki soveltuu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.
- (146) Lain nro 185/92 8 artiklassa säädettyyn tukeen ei voida soveltaa mitään perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrätystä poikkeuksista, minkä vuoksi se ei sovellu yhteismarkkinoille.
- (147) Italian viranomaisten 20 päivänä marraskuuta 2000 päivätyssä kirjeessä ⁽⁵⁵⁾ ja marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessä toimittamien tietojen mukaan lain nro 185/92 8 pykälän mukaista tukea ei ole koskaan myönnetty käytännössä, minkä vuoksi myönnettyjen tukien takaisinperintä ei ole aiheellista. Jos Italian viranomaiset aikovat myöhemmin myöntää tämän säädöksen mukaista investointitukea, viranomaisten on saatettava mainitut tuet suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaisiksi. Lain nro 185/92 8 pykälässä tarkoitettut aktiivista varautumista koskevien aloitteiden hallintaan ja ylläpitoon tarkoitettut tuet on kumottava.
- (148) Toukokuun 17 päivänä 1996 annetussa presidentin säädöksessä nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) tarkoitettu vakuutusmaksuihin myönnettävä tuki ei sovellu yhteismarkkinoille, jos vakuutus sopimukset eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä. Siltä osin kuin vakuutus sopimukset kattavat myös edellä mainitut tapahtumat, tukea voidaan myöntää 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kuluista. Yli 50 prosentin suuruista tukea (80 prosenttiin asti) voidaan myöntää ainoastaan niiden vakuutus sopimusten osalta, jotka kattavat ainoastaan suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset.
- (149) Periaatteessa yhteismarkkinoille soveltumaton ja sääntöjenvastaisesti myönnetty tuki on perittävä takaisin (vrt. neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artikla). Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio on kuitenkin päätenyt siihen, että takaisinperintä olisi yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden ja erityisesti oikeusvarmuusperiaatteen vastaista seuraavista syistä. Komissio on todennut maatalouden vakuutuksiin liittyvän kaksiselitteisen lauseen suuntaviivojen italiankielisessä käännöksessä. Kaksiselitteisyys, jota ei ole muunkielisissä käännöksissä, johtuu siitä, että suuntaviivojen 11.5.1 kohdan italiankielisen käännöksen viimeisestä virkkeestä puuttuu sana "myös". Edellä mainitun suuntaviivojen italiankielisen käännöksen puutteellisuuden vuoksi mainittu teksti on seuraavanlainen: "Jos vakuutus kattaa muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista". Tämä lause on saattanut saada Italian toimijat uskomaan, että komission

⁽⁵⁴⁾ Suuntaviivojen 11.2.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "— — komissio arvioi 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettäviä tukia koskevat ehdotukset edelleen tapauskohtaisesti — —". Suuntaviivojen 11.3.1 kohdassa määrätään seuraavaa: "Jotta komissio voisi arvioida tällaisia tukijärjestelmiä, epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi toteutettavia tukitoimenpiteitä koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot".

⁽⁵⁵⁾ Vrt. 16 kohta.

vakiintuneen käytännön mukaan aivan viime aikoihin asti sallittiin yli 50 prosentin tuki sellaisiin vakuutuksiin, jotka eivät kattaneet suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettuja luonnonmullistuksia ja muita poikkeuksellisia tapahtumia, ja yli 50 prosentin tuki sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka kattavat tällaiset tapahtumat. Näin ollen niiden tukien osalta, joita on myönnetty korkeintaan 50 prosenttia sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka eivät kata myös suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien ja epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä, takaisinperintä ei ole aiheellista. Komissio julkaisee kuitenkin mahdollisimman pian oikaisun suuntaviivojen italiankieliseen toisintoon.

- (150) Tukien takaisinperintä tuensaajilta on kuitenkin välttämätöntä niissä tapauksissa, joissa tukea on myönnetty yli 50 prosenttia sellaisiin vakuutus sopimuksiin, jotka eivät kata suuntaviivojen 11.2 ja 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien ja epäsuotuisien sääolojen aiheuttamia menetyksiä. Marraskuussa 2003 päivätyssä kirjeessään Italian viranomaiset ilmoittivat, että alueiden toimittamista tiedoista kävi ilmi, että vain harvat niistä olivat maksaneet valtiontukea täydentäviä tukia vakuutusmaksuista aiheutuviin kuluihin vuosina 2000—2003 ja että tuen kokonaismäärä on näissä tapauksissa ollut korkeintaan 50 prosenttia vakuutusmaksujen kustannuksista. Kun tukea vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kustannuksiin on myönnetty enemmän kuin 50 prosenttia, tämä oli mahdollista komission hyväksymän erityisen tukijärjestelmän soveltamisen puitteissa ⁽⁵⁶⁾ suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Lain nro 185/92 3 pykälän (ennen 13 päivänä syyskuuta 2002 annetun asetuksen nro 200 1 pykälän mukaista muutosta) ja 4 ja 5 pykälän mukaiset tuet, jotka on tarkoitettu korvaamaan luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten sääolosuhteiden viljelijöille aiheuttamat vahingot, soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisena tukena luonnonmullistusten ja niihin rinnastettavien epäsuotuisien sääolojen aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.
2. Lain nro 185/92 6 pykälässä säädetty tuki ei ole perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
3. Ministeriön säädöksessä nro 100460 (18.3.1993) tarkoitettut tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.
4. Lain nro 185/92 8 pykälän mukaiset aktiivista varautumista epäsuotuisiin sääolosuhteisiin koskevat tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille.
5. Presidentin asetuksessa (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) tarkoitettut vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin myönnettävät tuet soveltuvat yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti siltä osin kuin ne ovat maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen (jäljempänä 'suuntaviivat') 11.5 kohdan mukaisia, toisin sanoen siltä osin kuin vakuutus sopimukset, joiden kustannuksiin tukea myönnetään, kattavat myös suuntaviivojen 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat menetykset ja siltä osin kuin tukea tällaisille vakuutus sopimuksille myönnetään enintään 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
6. Italian viranomaisten presidentin asetuksen (17.5.1996) nro 324 (joka korvaa lain nro 185/92 9 pykälän) nojalla myöntämät tuet vakuutusmaksuista aiheutuviin kustannuksiin eivät ole maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisia eivätkä sovellu yhteismarkkinoille.

⁽⁵⁶⁾ Vrt. esimerkiksi Italia-Sardegna, valtiontuki N 554/2000, hyväksytty 22 päivänä joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä SG 2000/D109513.

2 artikla

1. Tämän päätöksen tiedoksiantamisesta alkaen Italian on ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki sääilmiöt, joiden vuoksi lain nro 185/92 mukaisia korvauksia myönnetään, ja toimitettava asianmukaiset säätieteelliset lisätiedot maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.2.1 ja 11.3.1 kohdan mukaisesti.
2. Tämän päätöksen tiedoksiantamisesta alkaen Italian on ilmoitettava komissiolle tapauskohtaisesti kaikki lain nro 185/92 3 pykälän mukaisesti jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittaville osuuskunnille myönnettyt tuet.
3. Italian on muutettava vakuutus sopimuksia koskevat säädöksensä maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 11.5 kohdan mukaisiksi, sellaisina kuin ne ovat oikaistuina, joiden 1 kohdassa todetaan seuraavaa: (— —) Edellä 11.2 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten tapahtumien sekä 11.3 kohdassa tarkoitettujen luonnonmullistuksiin rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten varalta tehtyjen vakuutus sopimusten mukaisista vakuutusmaksuista aiheutuneisiin kuluihin voidaan komission johdon mukaisesti noudattaman periaatteen mukaisesti maksaa enintään 80-prosenttista tukea. Jos vakuutus kattaa myös muut aiheutuneet menetykset, jotka ovat aiheutuneet epäsuotuisien sääolojen taikka eläin- tai kasvitautien vuoksi, tukiosuus on 50 prosenttia vakuutusmaksuista aiheutuneista kustannuksista.
4. Italian on muutettava aktiivisen varautumisen vuoksi tehtäviä investointeja koskevat säädöksensä maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 4.1.1 kohdan mukaisiksi.
5. Italian on kumottava aktiivista varautumista koskevien aloitteiden hallintaan ja ylläpitoon tarkoitettuja tukia koskevat säännökset.
6. Rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen N:o 136/66/ETY muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/98 ⁽⁵⁷⁾ 4 artiklan mukaisesti Italian viranomaiset eivät saa tämän päätöksen kohteena olevan lainsäädännön nojalla myöntää tukia sellaisten ylimääraisten oliivipuiden osalta, jotka on istutettu 1 päivän toukokuuta 1998 jälkeen. Tukitoimenpiteitä ei myöskään saa soveltaa sellaiseen uudistamiseen, joka johtaa puiden määrän kasvuun jo olemassa olevissa oliivitarhoissa.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽⁵⁷⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 32, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, 26.7.2001, s. 4).